

regimini poitico, XV, 396, 1. Equat divites pauperibus, XX, 93, 2. Imo in eo pauperes tenent primas partes, XIV, 506, 2. Est imitatio divina natura, VI, 178, 2; VIII, 72, 4; XVI, 48, 1; XX, 413, 1. Est imago crucis, XX, 346, 1. Ejus voluptas in quibus sita esset, XVII, 108, 2. Cur a multis vilitudinibus, XX, 43, 1.

Eius elegia et officia, XVIII, 145, 1. Christianismus est opus arduum et magna Dei gratia ad eum opus est, XVI, 201, 2. Quid a nobis requirat, X, 563, 2. Nihil rodest se circumcidentibus, XVIII, 504, 1;

Christianismus fuit a Propheta revelatus, cum praedixerant, et avidissimum expectarunt, XX, 254, 1. Maxime viguit in Egypto, XI, 321, 1. Adhuc florebit post cœsum Antichristum, XII, 771, 1.

CHRISTIANI PRIMI. 4^a Eorum sanctitas. Christiani primi sanctissimi fuere, XI, 248, 1: Consummatio abbreviata inundabili justitiae. Eorum summa sanctitas, XX, 94, 2; 261, 2 et seqq.: Secundum eum qui vocavit vos sanctum, et ipsi in omni conversatione sancti sita. Sua sanctitatis olim plorimus Gentiles converabant, 332, 2: Conscientiam habentes bonam, ut in eo quod detrahunt vobis, confundantur, XXI, 101, 2: Et de throno Dei procedebant fulgura, et voces, et tonitrua.

2^a Eorum religio. Erant velut religiosi, XX, 88, 2: Si quis autem patet se religiosum esse, non refranxerit linguam suam... huius vana est religio. Religious vita jecerunt fundamenta, XVII, 406, 2. Vebantur Deum in imaginis colere, 327, 2: Deus qui facit mundum, non in manu factis tempore habitat, ne manus humanis collitur.

Eorum tria exercita, XVII, 105, 1, 2 et seq.: Erant autem perseverantes in doctrina apostolorum, et communicatione fraktionis panis, et orationibus. Solebant canere hymnos antelucanos, et orationibus. Consurge laudes in nocte, in principio vigiliarum, XVIII, 395, 1: Cum convenienti, unusquisque vestrum psalmum habet... Item per diem, 660, 1, 2: Loquentes vesmetipsi in psalmis, et hymnis, et cantici spirituallis. Noctu orabant vigilantes, XVII, 312, 1: Media autem nocte, Paulus et Silas orantes, laudabant Deum. Romani zelos et fervor, 40, 2. Pro regibus infidelibus in mysteriis orabant, XIX, 194, 2: Obscero priuatum omnium feri obsecrationes... pro regibus, et omnibus qui in subtilitate sunt. Lavabant manus ante orationem, 201, 2: Valo viros orare in omni loco, levantes puras manus. In concione et lectione sedebant, in oratione flecebant, XX, 103, 1: Si introterit in convensem vestrum vir aureum annulum habens in ueste candida... et dixeritis ei: Tu sede hic bene.

Quodlibet in Missa communicabant, XVIII, 347, 2: Non potestis mensa Domini participes esse, et mensa devoniiorum. Maxima tempore persecuti-

tionis, XIX, 518, 2. Unde Eucharistiam domum deferabant, ibid: XVIII, 347, 2. Eorum in communicando ritus, XVIII, 369, 2: Cetera autem, cum venero, disponam. Quos hymnos instituebant ante sacram synaxin, 659, 2. Oscula si usitata olim, maxime ante sacram communionem, 512, 2: Salutare invicem in osculo sancto, XX, 403, 1. Post Eucharistiam sumptam, hymnos canebant, XV, 562, 2: Et hymno dicto, exierunt in montem Oliveti. Eorum gaudium unde oriuerit: Et fragrances circa domos panem cum exultatione.

3^a Eorum amor erga Christum. Eorum mira erga Christum dilectio fuit, XX, 252, 1: In revelatione Iesu Christi, quem cum non videritis, diligitis. Omnia sum cum fide Christo obtulerunt, ut mel oculos deditis, si fieri potuisset, XI, 555, 2: In carne carentibus notis Jesu nomen aut signum crucis curabant sibi inuri, 541, 2: Iste dicit: Domini ego sum... et hic scribet manu sua: Domino, XXI, 165, 1: Nolite noverre... quoniamdus signum servus Dei nostri in frontibus eorum.

4^a Qualiter persecutiones pro Christo passi sunt.

Eorum pro fide constanza, XIX, 448, 2: Alii vero libidinibus experti, ... lapidati sunt, sceti sunt, in occasione gladii mortui sunt. De baptismo correbarunt ad martyrium, XI, 753, 2. Vitae sua prodigi, veram et eternam expectabant in celis, XVI, 176, 1: Et vos similes hominibus expectantes dominum suum. Christiani expositi in signum persecutionis, Job, 360, 2. Christiani Iudei boni sunt spoliati, XVIII, 416, 1; 469, 1, 2. Suos peccati contributes infensus habuere, ibid. Christiani primi Ieronimii et Iudei varie afflicti fuere, XIV, 161, 2: Ex iis plures occisi sunt cum S. Stephano Hierosolymis, XVII, 187, 1; 189, 1: Facta est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia. Jubeabant autem praesides maledicere Christo, XVIII, 372: Nemo in spiritu Dei loquens, dicit anathema Iesu. Damnati magis gaudent quam absoluvi, XIX, 180, 1. Ad mortem damnata gratias agebant, Job, 142, 2: Beatus qui corrumpitur a Deo: irreparationem ergo Domini ne reproves.

Persecutiones christianis ab imperatoribus ethnis indicatae. Christianorum persecutio ab imperatoribus illata describitur, Psalm. I, 25, 2 et seq. Quare a Gentilibus persecutione premerentur, XVI, 574, 1 et seq.: Venit hora ut omnis qui interficit vos, arbitretur obsequium se prastare Deo. Iis quæ criminis a Gentilibus impingerentur, XX, 293, 1, 2: Conversationem vestram inter gentes habentes bonam, ut in eo quod detectaret de vobis languam de malefactoribus... glorificant Deum. Fuerunt insimulati inobedientibus erga reges, 296, 2: Subjecti igitur estote omni creaturæ, 337, 1. Iis aspersa labes quod principibus inobedientes essent, XVIII, 219, 1: Omnis anima peccatis sublimborum subditia sit. Non erant adversari Romanos et Romanorum imperatorum, XXI, 324, 2. Infantum sanguinem bibere insi-

molati sunt ab ethniciis, XVII, 303, 1. Christiani Romani primi vivebant in assidis persecutione, XVI, 201, 2. Christianos afflictos ex Dioctetianis persecutio quomodo Deus per Constantium imperatorem juerit, XIII, 319, 1. Ob peccata traditi sunt Decius et Valeriano tyranni a Deo, 112, 2: Tibi, Domine, justitia, nobis autem confusio faciet, sicut est hodie, XIV, 390, 2. Eorum constantia contra Julianum imperatorem, XVIII, 323, 2: Urgente persecutione ex oriente et occidente, adhuc sepulcra Apostolorum, ibid. Osculo sancto se invicem advenient, XV, 575, 1. Floribus coronari nobant, V, 339, 1: XII, 300, 2; XV, 610, 2; XXI, 114, 2. Quatuor ob causas istis coronis abstinebant, XI, 718, 2. Ritum coronandi mortuos repudiabant, quod nihil cum genibus ipsum facientes habere vellet commune, XII, 300, 2. Ordinandorum nomina publice proponebant, XIX, 216, 4. Christiani sacerdotes in primitiva Ecclesia non radebant, sed tondebant, cur: at jam nihil absurdum faciunt qui ad aliquid sacrum significantum caput radunt, XII, 834, 2. Taxantur Christiani primi quod desinere luna clamarent, ut ex hoc suo quasi animis deliquio ad se et lucis suis plenitudinem redirent, 68, 2; 69, 1. Christiani diores olim pauperes opprimentes trahabant eos ad tribunalia etiam infiduum iudicium, XX, 108, 2 et seq.

4^a Quid fecerint instante excidio Hierosolymæ. Christiani Hierosolymitanus urbem excidium evaserunt secundo in urbe Pellam, VI, 116, 1; XV, 505, 1 et seq.; XVII, 8, 1. Quando Hierosolymæ fugerunt, XIII, 133, 1, 2. Christiani Iudei olim fugebant per varias regiones dispersi erant, XX, 238, 1. Ab exteris juvabant elemosynis quas exteri illi mittebant, XVIII, 253, 2.

CHRISTIANI. I. D'INTINTO ET VARIA NOMINA. — Unde et ubi Christiani primi sic dicti, XI, 752, 1: Et servos suos vocabit nomine aio. A gentibus perperam dicebantur Christiani, XVII, 250, 2: Ha il cognominarentur primum Antiochis discipuli, Christiani. Quam nomen Christiani sicut honorificum, 250, 2. Christiani nomen gloriosum est empitus, XVIII, 297, 1: Empti estis pretio magno. Christiani cur vocentur nomina, XXI, 69, 1: Sed habes pauca nomina... qui non inquinaverunt vestimenta sua. Unde dicti sunt fidèles, et quando, XVII, 250, 1, 2. Quonodo vocentur a Paulo electi ad gratiam et sanctitatem, XVIII, 24, 1; XX, 632, 1. Cur dicantur sancti et justi, licet non sint, XI, 713, 1: Populus autem tuus omnes justi, XIV, 546, 2; XVII, 224, 1: Factum est ut Petrus deveniret ad sancte. Vocazione sunt sancti, XVIII, 43, 1: Omnibus qui sunt Roma, vocatis sanctis. Cur dicantur discipuli, XVII, 225, 1. Dicuntur filii Novi Testamenti, et cur, 122, 1. Vos estis filii Prophatarum et Testamenti.

II. CHRISTIANORUM DIGNITAS, EXCELLENTIA, ET PRIVILEGIA EIS A DEO COLLATA. — Eorum quantitas dignitas, XII, 447, 1, 2. Christianus minimus

time sinceras mentes. Mori malebant quam morti, vel semel, XVIII, 643, 1: Propter quod depentes mendacium, loquintur veritatem.

10^a Eorum unus varius. In cavernis subterraneis habitarunt, IX, 490, 2. Caruera caliceis, sed utebant pallio, XV, 262, 2. Initio operis se cruce signabant, XVIII, 350, 2. In triduo passionis Christi strepitos edunt, IV, 388, 2. In sepulchris mortuis effusas faciebant impensis, XVI, 622, 2. Ad sepulcrum defunctorum epulas ponebant, X, 100, 2. Item ad sepulcra martyrum, ibid. Osculo sancto se invicem adhuc sepulcra Apostolorum, 16, 1.

5^a Eorum dilectio erga proximum. Mire unanimis inter se fuere, XX, 321, 2: In fide autem omnes unam... fraternalis amatores. Eorum umor et unio, XVII, 132, 1 et seq.: Multitudinis autem credentium erat cor unum et anima una. Se appellabant mutuo fratres, 66, 2; 133, 1. Christiani viri olim fratercavant, feminas sorores, XVIII, 200, 1; 209, 2; 243, 1; XIX, 242, 1; 379, 1. Hospitalitas eis erat in usu, XIX, 513, 1: Hospitalitatem notitie obtulisse. Mira eorum in martyres Christi causa vincitos, charitas, XIX, 463, 1: Nam et vincis compassi estis. In primitiva Ecclesia habent omnia communia, XIV, 394, 2; XVII, 406, 2: Et habebant omnia communia.

6^a Eorum paupertas, XV, 144, 1; XX, 44, 2: Gloriet autem frater humilis in exaltatione sua, 403, 1: Si introterit autem et pauper in sordido habitu. Studiores fuere sanctitatis et paupertatis quam pompe et splendoris, I, 680, 1. Omnia sua vendebant, sed tondebant, cur: at jam nihil absurdum faciunt qui ad aliquid sacrum significantum caput radunt, XII, 834, 2. Taxantur Christiani primi quod desinere luna clamarent, ut ex hoc suo quasi animis deliquio ad se et lucis suis plenitudinem redirent, 68, 2; 69, 1. Christiani diores olim pauperes opprimentes trahabant eos ad tribunalia etiam infiduum iudicium, XX, 108, 2 et seq.

7^a Eorum paupertas. Primorum Christianorum frugalitas in convivis, IV, 328, 2. Quasi eorum esset mensa, V, 250, 2. In agape sua lectioenem sacram habebant, X, 149, 1. Item concentum musicum, ibid. Finita mensa, orabant, 456, 1, 2. Eorum jejunium, XV, 128, 2; 245, 2: Fovent autem dies, cum auferetur ab eis sponsus, et tunc ejunabunt. Usque ad vesperum jejunabant, XV, 225, 2. Post medium noctem in die Pasche solverebant jejunium et leticie signa dabant, 645, 2. Eorum xerophagia, XIII, 36, 2. Eorum puritas corporalis, IV, 343, 1.

8^a Eorum obedientia. Quam essent Apostoli coadiuvantes, XX, 260, 2: Quasi filii obedientia, non configurati prioribus ignorantia vestra deridetis.

9^a Quoniam in eis amor veritatis. Eorum sinceritas, XX, 472, 1: Vestram excito in communi-

in Ecclesia, maior Iohanne Baptista,³ et sublimior, XV, 285, 2: *Qui autem minor est in regno celorum, maior est illo.* Christianum esse quantum sit beneficium, XVIII, 374, 1: *Sicut quoniam cum essetis ad simulacra multa, prout dicebavamini, cuntes. Sunt populus Dei electus, IX, 628, 2.* In electis meis mitte radices. Sunt pecunia Dei, XIX, 165, 2: *Vocavit vos per Evangelium nostrum in acquisitionem gloriarum, 427, 2: Et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in populum, XX,* 238, 2: *Vos autem... gens sancta, populus acquisitio-* nis. Sunt gens nova et aerea, XVIII, 580, 2: *In Christo neque circumcidisse aliquid vole, neque praeputium, sed nova creatura. Sunt sors et pars Dei, IX, 630, 1, 2. Sunt templum Dei, XII, 760, 2: *Dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum.* Sunt metonymice regnum Dei, XVIII, 233, 4: *Non est regnum Dei esca et potus.* Sunt Dei discipuli, oves, palmites, membra, sponsa, templo, victimae, filii Christi, XX, 289, 1 et seqq. Sunt servi Christi, XI, 527, 1, 2. Christianus coequaliter moraliter Christi Filius Dei primogenitus, X, 236, 1: *Miserere plebi tui ... et Israel quem coquasti Primumgenito tuo.* Est haeres Dei, cohæres Christi, ibid. Christiani omnes sunt sacerdotes, III, 280, 2: *Suscitabo mihi sacerdotem fidem.* Sunt reges et pontifices, cum sint sancti, XXI, 132, 1: *Pecisti nos Deo nostro regnum et sacerdotem.* Quare in baptismis ungantur, XX, 553, 2: *Sed vos unicione habetis a sancto.* Christiani omnes non sunt sacerdotes propriè dicti, sed mystici, XXI, 23, 2: *Eti facit nos regnum et sacerdotem Deo et Patri suo.* Quomodo in terra regare dicuntur, 132, 1. Christiani omnes probi quomodo sint reges, I, 599, 2: *Et vos eritis mihi in regnum sacerdotale.* Sunt veri filii Abraham et Israhel, et hi in eternum manebunt, X, 438, 4: *Eti filii eorum propter filios usque in eternum manent.* Sunt veri filii promissionis et Abraham, et Israhel, XVIII, 159, 1, 2. Non enim omnes qui ex Israel sunt si sunt Israhelites, 163, 1, 2. Credendo in Deum, benedictionem Abraham, id est iustitiam sunt adepti, 168, 2. Sunt pra Judæis electi ex libera dei dignatione et electione, 164, 1, 2. Quanta pro Judæis beneficii recepunt, XI, 533, 2: *Ne memineritis priorum et antiqua non inueniatis.* Sunt domini Judæorum, VI, 145, 1, 2: *Qui accipit mutum, servus est fenerantis.* Messem Judæorum comedunt, Job, 128, 2. Eo ubi terram Deus protegit et manu duci, XI, 513, 1: *Ei suscepit te de dextera justi mei.**

III. CHRISTIANORUM OFFICIA. — Eorum officia, dogia et axioma varia, XVII, 251, 2. Christiani vero ejusque morum vera descripçio, XII, 145, 2; 146, 1. Christiani philosophi elegans descripçio, I, 695, 1, 2.

4º Qualis debet esse eorum religio. Adorant Deum in spiritu et veritate, XVI, 361, 2 et seq.: *Veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu et*

3º Sint sancti, X, 14, 2: *Lucerna splendens*

*super candelabrum sanctum, XI, 147, 2: Omnis qui relictus fuerit in Sion, ... sanctus vocabitur. Quam sancti esse debeant, XVI, 599, 1: *Sanctificans in veritate.* Esse debent sancti vocacione, baptismo, debito, officio, professione et obligatione, XVIII, 585, 1: *Paulus... omnibus sanctis qui sunt Ephesi, XIX, 3, 1; 379, 1: Unde, fratres sancti, vocacionis celestis participes. Quis debet esse eorum sanctitas, XVIII, 581, 1: *Omnis immunditia... nec nominetur in vobis, sicut deest sanctos.* Eorum sanctimonia et verba, qualia esse debent, XXI, 101, 1, 2. Vite sanctitatis infidelibus sint exempla, XVI, 202, 2. Exemplum debet preludere ethimicus, XIX, 336, 1: *Admone illos... non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetitudinem ad omnes homines.* Eramus enim aliquando et nos insipientes. Virtutum odore Christianus spargat, XVIII, 429, 1: *Christi bonus odor sanus.* Vita sua debet retegere tempeste impieatis et alijs illuminare, 654, 2: *Omnia autem que arguitur, a lumine manifestantur.* Christiani stellæ instar resplendent, XIX, 37, 1: *Inter quos lucetis sicut luminaria in mundo.* Sunt veluti soles, X, 390, 2: *Sol in aspectu annuntians in exitu, vas admirabile, opus Excelsti.* Debent esse in omnibus sol mundi, VII, 38, 2. In orbe sunt quasi anima in corpore, XX, 288, 1.**

4º Sint perfecti, et qua perfectio. Quam debeat esse perfecti, XX, 64, 2: *Omnis dominus perfectus desursum est.* Qualiter vivere debeant, XVI, 48, 1: *Uli... servius illi in sanctitate et justitia.* Vivant digno vocazione sua, XX, 287, 2: *Vos autem regale sacerdotium, genit sancta.* Vivant digno nomine, XVII, 251, 1. Tati vivant Deo, XX, 272, 2: *Renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei vivi.* Crescant quotidie in virtute et via Dei, 408, 2: *Gratia vobis et pax adimplatur in cognitione Dei et Christi.* Tendere debet ad perfectionem sui statutus et officii, XV, 177, 4: *Estote ergo vos perfecti sicut et Pater vester celestis perfectus est.* Semper debent ad majora ascendere, XI, 123, 1: *Venit et ascendamus ad montem Domini.* Exquirant quid de se exigit Deus, et qua in re Deo maxime placere possunt, XVIII, 653, 2 et seq.: *Probantes quid sit beneplacitum Deo.* Eorum est non stare, sed semper progredi in via virtutis, XIX, 127, 2: *Sic et abundet ut abundet magis.*

5º Immitentur Deum Patrem et rituum eius enstatum. Christianus imitare debet divina attributa, XV, 178, 2: *Patrem suum immitentur Deum Christiani, ejusque mores, XIII, 296, 2: Et erit in loco ubi dicetur: Non populus meus nos, dicetur eis: Pili Dei viventis.* Sint imago Christi, VI, 178, 2: *Christianus sit quasi alter Christus, XVIII, 226, 1: Indumenti Dominum Jesum Christum.* Debet, ut pueri, puer Christo assimilari, XIX, 374, 1: *Ecco ega et pueri mei, quos dedit mihi Deus.* Christo sunt con corporati, 382, 2: *Participes enim Christi*

effecti sumus. Eorum vita debet esse expectatio Christi, XVI, 176, 2: *Et vos similes horribus expectantibus dominum suum.* Eius est optare adventum Christi, XIX, 137, 1. Sapidum de se epulam Christo christiani priebeant, VI, 178, 2. Quae vita ei potissimum cavenda, XVIII, 226, 1, 2. In baptismo Satana et omnibus operibus ejus renuntiant, 107, 2: *Quicunque baptizantur sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizantur sumus, 678, 2.* Immitentur Cherubinos Ezechielej, XII, 508, 1.

6º Se invicem diligant ut fratres, XIX, 129, 1: *De charitate autem fraternali non necesse habemus scribere vobis.* Omnes invicem fratres sunt, XX, 45, 1: *Glorietur autem frater humilis.* Quare se invicem diligere debeant, XIV, 576, 1: *Nunquid non patet unus omnium nostrum?* XVI, 535, 2 et seq.: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem.* XIX, 132, 2: *Et cantabunt canitatem novum.* Magis ad mandatum tenent quam ceteri homines, ibid. Quam inter se uniti esse debeat, XVI, 601, 2: *Sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.* XVIII, 209, 2: *Charitate fraternalis invicem diligentes, 623, 1: Solliciti sevare unitatem in vinculo pacti: unum corpus et unum spiritus, sicut vocali estis in una spacio vocacionis vestre.* Per sacramenta invicem coniunctur, 206, 1: *Multum unum corpus sumus in Christo.* Licit multi sint, charitate sunt unus, 94, 2: *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum sanctum qui datus est nobis.* Qualis Christiano benignitas conveniat, 648, 1: *Estote autem invicem benigni.* Affabilitas decet Christianos, XX, 322, 2: *Omnes unanimes, com patientes, fraternalis amatores, misericordes, modesti, humiles.* Ferant mores et vita proximorum, XI, 521, 4, 2: *Cedamur quassatum non contaret, et lumen fumigare non extinguat.* Non le tentur, nisi cum vident fratrem in charitate, XVIII, 651, 2. Christiani taxantur qui ideo eleemosynas et dona proximum juvant, ut eo abstantur, XII, 619, 2.

7º Sint humiles et infantes in malo, XVIII, 393, 1: *Notis pueri effici sensibus, sed malitia parvuli estote.* Pueros simplicitate imitantur, XX, 276, 2: *Sicut modo geniti infantes, rationabiliter sine dolo tunc concupiscere.* Non sibi sapiant, XVIII, 212, 2 et seq.: *Non altu sentientes, sed humilibus consentientes.*

8º Sint peccato et mundo mortui. Esse debent peccato mortui, XVIII, 106, 1: *Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo?* Quia ratione mortui esse debeant, XIX, 102, 1 et seq.: *Mortuus enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.* Caveant peccata pristina, XVIII, 110, 2: *Christus resurgens jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur.* Sunt veluti resurgentis, quomodo, XX, 343, 1: *Per resurrectionem Iesu Christi, qui est in dextera Dei.* Sunt in hoc

mondo peregrini, XI, 1, 2, 1. *Urore quasi colonus futurus es in terra?* XV, 610, 2; XVI, 308, 2; XIX, 478, 2: *Confidentes quia peregrini et hospites sunt super terram,* XX, 291, 1, 2 et seqq.: *Obscuros tanquam advenas et peregrinos, abstineremus a carnalibus desideris.* Assidantur Israëlii in deserto agentibus, XIII, 313, 4: *Ducam eum in solitudinem. Mundu crucifixi esse debent,* XX, 346, 1: *Christo igitur passo in carne, et vos eadem cogitatione armamini.* Quomodo Christo debeant concordigi, XVIII, 379, 2: *Per quem mundus crucifixus est, et ego mundo.* Christiani vita tota crux est, XII, 386, 1, 2: *Misi in ibidem meis filias plorare. Eam quotidie petat, ibid.*

Ils vivendum non secundum carnem, sed secundum spiritum, XVIII, 433, 1: *Si secundum carnem vixeritis, morientimi.* Forum est austore vivere, XX, 457, 2: *In corruptione sua peribunt, voluptatem existimantes diei deliciae.* Forum vita est in abstinentia, X, 109, 2: *Splendidum cor et bonum in epulis est; epula enim illius diligenter huncit.* Eos decerpit palor et macies, XVIII, 4, 2: *Caeligo corpus meum et in servitulum redigo.* Spolia terrena relinquunt, IV, 431, 2: *Dicitur Iudas: Non concupisca spolia, quia bellum contra nos est.* Quomodo affectum erga parentes et amiam propriam relinquere debent, XVI, 200, 1: *Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, etc.* Cur si fugienda unguenta et deliciosi odores, V, 67, 2.

⁹ *Eorum vita militia esse debet.* Sunt certatores, et ad luctam uncti, XIX, 125, 1: *Nemo moveatur in tribulationibus istis, ipsi enim scitis, quod in hoc possit sumus.* Ils semper incumbunt tentationes, 302, 2: *Omnis qui per volunt vitare in Christo, persecutionem patienter.* Semper ad illum se parent, 302, 1, 2. Miles sunt Christi sui ducis, 190, 1: *Hoc praeceptum commendabo tibi... ut milites in illis bonam militiam.* Semper est contra hostes pugnandum, XIV, 20, 2. Cur et quomodo debent esse masculi, XXI, 243, 2 et seqq.: *Et periperit sicutum masculum.* Sunt magnanimi, XVII, 2, 2. Sint animo regio, et quomodo, XX, 54, 1 et seq. Operibus bonis certare debent, XIX, 338, 2: *Et his volo te confringere, ut eurent bonis operibus prezesse qui credunt Deo.* Cur certare debent, XVIII, 151, 4, 2: *Quis nos separabit a charitate Christi... an persecuto, an gladius?*

Christianus philosophus adversus solidatur, XV, 216, 1: *Descendit pluvia, et venerunt flumina, et flaverunt venti, et irruerunt in domum illam, et non cecidit: fundata enim erat supra petram.* In crucibus florent Christiani, ab eis liberi marcescent, XX, 303, 1, 2: *Christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplum,* 374, 1. Eorum virtus in pace languescit, crescit in persecutionibus, XV, 450, 2: *Beati qui persecutionem patientur pro testimonio.* Per certamen debent coronam cap-

Eum promereret, IX, 93, 1: *Fili, accedens ad seruitutem Dei,.... prepara animam tuam ad tentationem.* Inter cruces solantur de spe honorum colestium, V, 55, 1: *Qui autem me audierit, absque terroris requiesceat, et abundantia perficietur, timore malorum sublatu.* Agonizant pro celo, XV, 269, 2: *Intrate per angustiam portam...* Quid eis imitandum in afflictione positis, 275, 2: *Fili sanitorum sunus, et vitam illeme expectamus.* Christiano homini quid dicendum a septem fratibus Machabaeis Judeis, IV, 530, 1. Ad cruces se animare debent cogitando vincula Pauli, XIX, 112, 2: *Memores esto vincularum meorum.* Masculo sint animo in patiens adversus, XVI, 582, 2: *Mulier cum parit, tristitiam habet.* In angustiis et periculis constituti, Dei opem implorant, IV, 457, 2; 458, 1: *Frequentes gratias agant, etiam in adversis,* XIX, 439, 2: *In omnibus gratias agite.* Christiani est in tormentis gaudent, XI, 147, 2. Quomodo inter tot arumnas semper gaudent possit, XIX, 60, 1, 2: *Gaudete in Domino semper; iterum dico, gaudete.* In victoria nunquam sit securus, XVIII, 676, 2: *Propreterea accipile armatum Dei, ut possitis resistere,... et in omnibus perfecte stare.* Christianus est vigilans semper, XI, 331, 2: *Super speculum Domini ego sum.* Et laboribus insistendum, XII, 579, 1, 2.

¹⁰ *Sint omnes obedientes.* Christiani non sunt liberi ab omni lege positiva superiorum, XVIII, 564, 1: *Vos enim in libertatem vocati estis.* Eorum sub quoque prelato obediunt, XI, 292, 1, 2: *Et permissus minabit eos.* Subditi regibus etiam ethnicis eorum robur sunt, XVIII, 219, 2: *Omnis anima potestatis subtilioribus subditia sit.* Submittunt Dei providentia, XX, 493, 1: *Pro eo ut dicatis, si Dominus voluerit.*

¹¹ *Qua sit eorum spes et merces.* Ils potius quam Iudeis sapientia vitam aeternam, verae divitiae et gloriam conferit, V, 88, 1: *Longitudo dierum in destra eius, et in sinistra illius divitiae et gloria.* Est ipsis promissa terra viventium in celis, 309, 2: *Justus in eternum non commovebitur.* Misericordia sunt, si Christus non resurrexit, XVIII, 401, 2: *Si Christus non resurrexit, vanus est fides vestra.* Eorum olim contemptus, sed postea gloria futura in iudicio, XI, 534, 2: *Hoc dicit Dominus ad contemptibilem animam.* Finito christianismo, beatiorunt, XV, 517, 1: *Non præterit generatio haec, donec omnia haec facta.* Meteo pro ratione seminis, XVIII, 576, 2: *Qua enim seminaverit homo, haec et metet.* Eorum sepulcra debent esse gloriose, XI, 266, 1, 2.

¹² *Varii Christianorum usus.* Orant conversi ad orientem, XIV, 528, 1. Cor, XII, 563, 1. Quia Christus crucifixus faciem conversam habuit ad occidentem, XV, 621, 1. Orant genuflexi, 483, 2. Christiani ab olim formant signum crucis in fronte, XII, 570, 2. Hujus rei dantur rationes, ibid. Ad Evangelium assurgunt, reverentia causa,

IV, 248, 1. In funere propinquorum dant epulum pauperibus, XII, 133, 2. Dant infatuos nomina patrum vel cognitorum illustrium, XVI, 43, 2. Eorum quis esset vestitus, XX, 101, 1. Eorum modestia et alietio, 45, 1, 2. Christiani in Egypto quibus vestibus vestiebantur olim, VII, 317, 1. Iis quare annulus permittitur, XX, 400, 1, 2.

¹³ *Eorum varix in Scriptura figurz.* Sant Sion et Jerusalem mystica, IX, 630, 2. Libano comparantur, 633, 1. Sun veluti virides sationes, X, 237, 2. Christiani cur dicantur vermis, XI, 513, 1. Sunt oves, 497, 1. Sun pueri quadrupliciter, 218, 2; 219, 1, 2. Cur citharoidis comparantur, XXI, 280, 1. Christianus mystice vocari potest sacerdotis, XIV, 455, 2. Christiani sunt velut pisces, XVII, 1, 1 et seq.

¹⁴ *Varia ad Christianos pertinentia.* Eorum aries errantes quoniam miraculose in Terra sancta ab angelo fuerunt deducti, I, 558, 2. Christiani a Saracenis in Terra sancta circumcessi jejunium solemnem euanperier, infantibus et pecoribus indixerunt, et victoriam adepti sunt, XIV, 53, 2. Christiani quo visu animali Jerusalēm de Saracens cepirint, 530, 1. De iudeo virtute venerabilis Eucharistis insignes victories reuterunt, 470, 2. Christiani in Tartaria precibus suis monte transulerunt, XV, 393, 2. Christiani in India regibus parentiores sunt quam ethnici, XX, 297, 2. Regnante Antichristo confluent ex toto orbe Hierosolymate Eliam et Enoch in ea concionantes audiunt, XII, 766, 1. Christiani lapsi sub Antichristo, eo casu ad Christum redubunt, 773, 1. Tempore Antichristi cruces gestabunt publice, cur, XA, 164, 1. Eorum multe sine sacculo cur Jerusalem confuxiri sint, 357, 2. Quam multi tunc adhuc futuri sint, 374, 1 (Vide CREDENTES, FIDELES, et ubi de singulis christianis virtutibus speciatim agitur).

CHRISTINA (S.). S. Christina virginis et martyris mirabilis constanti, et crudele martyrium a proprio patre inflictum, I, 117, 2. S. Christina dilacerata ferreis uncis, ab angelo in carcera sanitati prior restituta, XIII, 31, 1, 2. S. Christina mirabilis ut videt iam defuncta redire voluerit, XVII, 227, 1.

CHRISTOPHORUS. (S.) S. Christophorus verus fuit sanctus et martyr, non est emblemata pugilis cuiusvis Christiani Christum portantis laborando et patiendo, VI, 305, 2.

CHRISTUS (Vide JESUS CHRISTUS).

CHRONOLOGIA, CHRONOTAXIS. Chronologia mosaica certitudine et veritas astraruntur, I, 179, 1. Chronologia atatis Josue, III, 406, 1. Chronologia Iudicum annorum 356, vel 360, 410, 1, 2. Annis servitios Hebraeorum, includendi annis quibus Iudees praefuerunt, 126, 1. Canon pro chronologia sacrae Scripturae, ibid, 2 et seq. Chronologia Israelis ex Egypto ad templi aedificationem, 480 annorum singulis principibus partite,

126, 1, 2 et seq. Chronologia Salomonis, V, 4, 2. Chronotaxis Tobie senioris et junioris, IV, 266, 2. Chronologia expugnationis Egypti, Tyri, Ammon, Moab, etc., XII, 716, 1. Chronologia Ezechielis, 468, 1, 2. Item quatuor Prophetarum majorum, ibid.

Chronologica harmonia duodecim Prophetarum, XI, 84 et seq. Iusque ad 92, 1, 2; XIII, 254, 1, 2. Chronotaxis oraculorum, sive ordo capitum et gestorum Jeremie, XII, 6 et seq. Chronologia vita Nabuchodonosoris, XIII, 171, 2. Chronotaxis Seleucidarum post Alexandrum Magnum in Syria regnantium, IV, 405, 1, 2. Ptolemaeum in Egypto, 407, 1, 2. Item Machabaeorum qui populo praefuerunt pontifices principes, 407, 1, 2; 408, 1, 2. Item pontificum ab Alexandre Magno usque ad Christum, ibid. Chronotaxis gestorum apostolicorum, XVII, 1, 1 et seq.

CHRYSLITHUS. Chrysolithus qualis sit gemma, XII, 575, 2. Chrysolithi gemma natura et color describuntur, XIII, 138, 2; XXI, 391, 2. Alius est a chrysolite, ibid. Quam late nomen ejus patet, ejus color, 391, 2 et seq. Ejus dotes et vires, 392, 4. Chrysolithi gemma, quia coloris marini est, ab Hebreis dicta est Tharsis, XIV, 29, 1. Quomodo quasi chrysolithus fuerit corpus angelii Gabrielis apparentis Danieli, XIII, 439, 4. Et quid tali forma iis apparet denotet, ibid.

CHYRSOPRASUS. Chrysoprasus gemma est species topazi, XXI, 393, 1; 394, 1. Ea describuntur, ejus species, nomen, viros, 394, 1.

CHYSOSTOMUS (S.). S. Chrysostomus undic dictus, IX, 215, 1. Fuit a S. Paulo edoctus, I, 14, 1. Eius in dicendo et persuadendo grata et efficacia, I, 693, 1. Chrysostomum inaugurandum columba supervolavit, XI, 705, 2. Episcopatum fecit, 292, 2. Inter celebrandum vidi angelos, II, 210, 2. Quae et qualia pro Deo passus, I, 704, 1, 2. Eius constanza, 332, 2; 637, 1. Eum fratrem vocat Innocentius I Pontifex, 419, 1, 2. S. Chrysostomus morsis, alias ut martyris defuncta redire voluerit, 355, 2. Eius memoria lapsus, I, 214, 1.

CHUS. Chus, filius Cham, cum filiis Arabum incoluit, non Abyssiniam, XIV, 304, 2. Eorum posteri tamquam se per Abyssiniam propagarunt, ibid.

CIBUS, COMESTIO, COMESSATIO. ¹ Cibus qui detectus licitus aut illicitus sit. Cibus omnis quem Deus præsiceret, alea posset, XV, 121, 2: *Non in solo pane vivit homo.* Cibi creati sunt in usum sanctorum, XX, 226, 2: *Omnis creatura Dei bona est, et nihil rejiciendum quod cum gratiarum actione percipitur.* Cibus sanctificatur per verbum Dei et orationem, 227, 4.

Cibus in se mundus, fuit immundus, quia erat leviter et quis, XVIII, 232, 2: *Scio et confido in Domino Iesu, quia nihil commune per ipsum.* Cibus mundos ab immundis cur Deus in lege Moysi segregavit, II, 60, 1: *Hoc sunt animalia quae comedere debet.* Cibus per cor animam non inqui-

nat, ut volebant Iudei, XV, 353, 2: Non intelligitis quia omnes quod in os intrat, in ventrem vadit. Cibi immundi immunidem non afflant animam, XV, 352, 1; 354, 2: Non quod intrat in os conquinat. Cibus idolo immolatus non allatur divinitate, nec fit dexter, XVIII, 324, 1: De his azeten quae idolis sacrificantur, scimus. Eum ruderiores putabant esse sanctum, 323, 1. Ob cibos lego vetios dissensio erat inter neophytes ethimicos et Iudeos, 227, 1 et seq.: Infirmum autem in fide assumite, non in disceptationibus cogitationum. In delectu ciborum non debent fidates se invicem judicare, 229, 1: Tu quis es, qui judicas alienum seruum? Domino suo stat aut cadit; 231, 1: Qui manducat, domino manducat. De ciborum delectu error Iudeorum, Manichaeorum, et Marcionitarum, XIX, 224, 2: Prohibentium nubera abstineat a cibis quos deus creavit ad periculum cum gratiarum actione, Cur cibi a muliere forli in domesticos disrupti, vocentur præda, VI, 499, 1, 2: De nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis.

Cibus certus per se indifferens, accedente praecerto, necessarius fit, XVIII, 233, 1: Non est regnum dei ex ea et pulu. Ciborum defectus in jejuniu adhibendus est, XIII, 136, 2: Panem desiderabiliter non comedet, et caro et venum non introierunt in meum.

2: Quomodo cibus sumendum sit, Cibus et labor invicem attemporari debent, X, 130, 2: In omnibus operibus tuis esto velut, et omnis infringitas non occurrit tibi. Hie augendus illi minuendus, ibid. Cibi antequam sumantur, benedicendi sunt, 266, 1. Unum genus cibi salubre est, XVI, 154, 2: Sollicita es et turbaris erga plurima. Cibus modicus homini sufficit et expedit, X, 125, 2: Quam sufficiens est homini eruditio vnum exiguum. Cibus vilibus vescentes, sunt robustiores et vegetiores delicatis, 128, 2: Somnus sanitatis in homine parco. Cibus delicatus est panis mendaci, VI, 181, 1: Ne desideries de cibis cius, in quo est panis mendaci. Cibus avide ante alios invadere indecens est, et golosus indicium, X, 120, 1: Supra mensam magnam sedisti? Non aperias super illum fauorem tuam prior. In mens non omnis descendenda nec voranda, 124, 1: Utile quasi homo frugi, his quæ libi apponuntur, ne cum manducas multum, otio habearis. A cibus liquidioribus ordineundam prandium, 125, 2. Cibus a stentiuncula nequit et comedet, IV, 340, 2. Comedere citra satietatem, salubre est, X, 128, 2. Cibus minus vesperi noxius est, 130, 2. Cibi nimis indigesti ejiciendi vel vomitu, vel per alvum, 129, 2: Et si coactus fueris in edendo multum, surge et medit, eome, et refrigerari te, et non adduces corpori tuo infirmum, Cibi nimis et indigesti quæ mala creent, 127, 1, 128, 1. Alia eorum dama, ibid. Comedere prius cessest conviva, honestatis causa, 124, 2: Eessa præcausa

disciplina; et noli nimis esse ne offendas. 3: Ciborum effectus. Cibus integer in stomachum transmissus eum onerat, VI, 80, 1. Quomodo co-mestio sit labor, VII, 83, 2. Cibus nobis incorporatur, VI, 180, 1, 2. Cibi triplex digestio et egostio, XV, 353, 2. Quae ejus pars per poros evanescat et in successum abeat, ibid. Cibus delicatissimum pessime post egestione fruet, XV, 355 et seq.

4: Excessus in cibo quid, seu commissationes vitanda. Commissores sunt convivia que gula causa fiunt, XVIII, 225, 1: Honeste amouelus, non in commissationibus et ebrietatibus, 367, 2: Manifesta sunt opera carnis... commissationes et his similitudine. Commissores unde dictum, ibid. Commissores juventi cavedo, VI, 196, 1, 2: Noli esse in convivis potatorum, nec in commissationibus eorum qui carnes ad vescendum conferunt. Commissores menteu homini eripiunt, et ibidem inflammarunt, XII, 312, 2: Vinum et ebrietatis austritor. Commissores illorum cadit in parentum probrum, VI, 368, 1. Commissores quomodo puniat Deus, XI, 339, 1: Comedamus et bibamus: cras enim morientur. El regulata est in auribus meis vos Domini exercitum: Si dimittetur iniquitas hoc vobis.

5: Cibus spiritualis. Cibus anime ante omnia querendus, XVI, 392, 1, 2: Operamini non cibum qui perit, sed qui permanet in vitam aeternam. Quis sit cibus permanens in vita aeterna, operando nobis comparandus, ibid. Cibus et sapientia inter se conferuntur, IX, 437, 1: Cibabit illum pana vita et intellectus. Cibi et sermonis analogiae, X, 439, 2: Cibus spiritualis penitentia sepe patiuntur gulosis et divites, XIII, 629, 2: Miliam famem in terram, non famem panis, neque simum aquæ, sed audiendi verbum Domini. Cibus pauperis sapientis, VII, 229, 2. Cibus quem porrigit Christus, XI, 650, 1, 2: Qui non habet argentum, properate, emite et comedite (Vide Convivium, Epule).

CICERO. M. T. Ciceronis eloquentia et vis peruvendi, XX, 142, 2. In adversarios benignus fuit, VI, 285, 2. Ciceronis in Verrem jocu et myterium, XI, 68, 1, 2; XIII, 239, 1. Senescens in Tusculo philosophatus est, 315, 2. Naturam accusavit quasi in homines crudelam, XVIII, 98, 1. Idola colenda docet ob metu et legum politicarum, 32, 1. Conjugium ad philosopham ineptum esse dixit, 320, 1.

CICONIA. Ciconia avis eadem que herodion, II, 67, 1. Ciconia pietatis cultrix, Job, 738, 2. Unde dicta chasida a pietate, ibid. Zara mores et natura deseribuntur, I, 65, 1. Ciconia quia plena symbolum est pietatis, XIV, 421, 2. Est etiam symbolum hospitii vagi, XII, 74, 2.

CIDARIS (Vide CORONA).

CILICIA, CILICES Cilicia cur vocetur Tharsis XIV, 29, 1. Cilices populi orti sunt a Tharsis, nepo Japhet, 29, 1. Cilices habebant Hierosolymis suam

CIN

synagogam, XVIII, 166, 2. Cilices græce, sed corruptius quam alii Græci loquebantur, 30, 1. Cilices pessima ratio erant, XIX, 325, 2.

CILICIUM. Cilicum quid, Psalm, I, 216, 1. Cilicum priscum quale esset, XI, 323, 1. Cilico usus quam sit antiquus, I, 342, 1: Job, 363, 2. Cilico usi penitentes, IV, 34, 2. Cilicum sive succus tertium symbolum penitentis, 251, 1. Est habitus penitentium, XII, 37, 2. Et vestis obsecrationis, 450, 2. Fuit autem vestis exterior prophetarum, XIII, 228, 2; XIV, 518, 2. Dona stimulos voluptatis, IV, 322, 2. Exempla sanctorum qui eo usi sunt, I, 342, 1 et seq. Cilicum erat vestis Joannis Baptista, XV, 95, 1. Ejus usus erat frequens apud anchorites, ibid.

CIMBRI. Cimbri o quo orti, I, 165, 1. Cimbri olim formidabiles erant galosi suis quas ferarum uxivae effaberant, XII, 482, 2.

CIMMERIA. Cimmeria regio erat dura et aspera, XIV, 18, 1. Cimmeria Bosphorus ubi situs, 17, 2. Ejus latitudine, 18, 1. Cur in Cimmeria inferni sedem collocent poete, ibid.

CINCNES. Cincini cur Iudeis vetti, II, 126, 1. Sunt cinedorum et meretricum, ibid. Cincinatus in porco, est forma venustas in lasciva, V, 332, 2. Circulus rerum humanarum, 310, 2.

Circuli quadratura quomodo sciatur, et quomodo nesciatur, VII, 303, 2. Circulus laetus in celo cur nitescat crasso lumine, XXI, 406, 1. Circulus ornatus solis ambians visus est paulo ante ortum Christi, XIV, 332, 2. Circulari figura ostendit veritas corporis Christi, XV, 556, 2. Circuli lineis ad centrum punctum deductis, ostenditur Christi existentia in qualibet hostie punto, 431, 2.

CIRCUMCELLIONES. Circumcelliones seipso nebulos celestis vita spe, XVI, 509, 1. Carpentant salutationem deo gratias, XIX, 139, 2. Suis dolis perire, X, 42, 1. Imperatorum in catholicos irritare conati, eum vindicem senserunt, VI, 15, 1.

CIRCUMCISIO. 1: De quibus causis est instituta. Circumcisio multis de causis est instituta, I, 214, 2. Erat signum memorativum et conditio fidelis inter Deum et Abraham init, I, 214, 2; XX, 447, 1, 2; XVII, 473, 1. Erat etiam signum representativum fidei Abramam, et justitiae per fidem illi collate, idque non solis Iudeis, sed etiam Gentibus sanctis vestigia fidelis Abram, I, 214, 2; XVIII, 83, 1, 2. Distinguebat Iudeos ab aliis gentibus, I, 214, 2. Significabat baptismum, ibid. Delebat peccatum originalis, ut probabile est, ibid.; XVI, 67, 2. Imponebatur in ea nomen, ut iam in baptismo, I, 214, 2.

2: Circumisionis obligatio pro Iudeis. Est ab Abraham induita, XVI, 422, 1, 2. Ad eam etiam Ismael et Esau obligabantur, I, 215, 1. Eiam servi empti ad circumcisionem fuerunt obligati, ibid., 2. De pena circumcisione omisso, 216, 4. Circumcisio in deserto omissa ob incertitudinem quando estra movenda erant, III, 28, 2. Ipsa erat

CIR

vitula aspersus immundus expiabatur, XIX, 440, 2.

Cinis erat olim signum luctus, XII, 387, 2. Representant animam in qua charitas emortua est, IX, 305, 2. Symbolice est memoria mortis, 306, 2. Cinere caput aspergere, symbolum est penitentis, IV, 251, 1.

CINNAMOMUM. Cinnamomum unde dicatur, IX, 643, 2; XII, 62, 1. Cinnamomum valde odoratum est, odoremque habet delicatum et subtilem; unde dicatur, IX, 643, 2. Symbolum est sapientie, prudentie, humilitatis, VIII, 80, 2.

CIRCENSES. Circensium aurigarum factiones erant quatuor: quinam earum quatuor colores: quip apud Romanos et Graecos turbas excitarent, XIV, 429, 1; XXI, 438, 2. Eorum coloribus representantur quatuor elementa, eorumque dissidia et pugna, XIV, 429, 1. Horum ludorum origo, ibid.

CIRCULUS. circulus est perfectissima figura, V, 63, 1. Circuli figura pingebant Ægypti Deum, XVI, 602, 1. Circulus est symbolum perfectionis et aternitatis Dei, XVII, 332, 1. Est paradigmam amoris Dei et proximi, IX, 396, 2. Circulus aureus in porco, est forma venustas in lasciva, V, 332, 2. Circulus rerum humanarum, 310, 2.

Circuli quadratura quomodo sciatur, et quomodo nesciatur, VII, 303, 2. Circulus laetus in celo cur nitescat crasso lumine, XXI, 406, 1. Circulus ornatus solis ambians visus est paulo ante ortum Christi, XIV, 332, 2. Circulari figura ostendit veritas corporis Christi, XV, 556, 2. Circuli lineis ad centrum punctum deductis, ostenditur Christi existentia in qualibet hostie punto, 431, 2.

CIRCUMCELLIONES. Circumcelliones seipso nebulos celestis vita spe, XVI, 509, 1. Carpentant salutationem deo gratias, XIX, 139, 2. Suis dolis perire, X, 42, 1. Imperatorum in catholicos irritare conati, eum vindicem senserunt, VI, 15, 1.

CIRCUMCISIO. 1: De quibus causis est instituta. Circumcisio multis de causis est instituta, I, 214, 2. Erat signum memorativum et conditio fidelis inter Deum et Abraham init, I, 214, 2; XX, 447, 1, 2; XVII, 473, 1. Erat etiam signum representativum fidei Abramam, et justitiae per fidem illi collate, idque non solis Iudeis, sed etiam Gentibus sanctis vestigia fidelis Abram, I, 214, 2; XVIII, 83, 1, 2. Distinguebat Iudeos ab aliis gentibus, I, 214, 2. Significabat baptismum, ibid. Delebat peccatum originalis, ut probabile est, ibid.; XVI, 67, 2. Imponebatur in ea nomen, ut iam in baptismo, I, 214, 2.

2: Circumisionis obligatio pro Iudeis. Est ab Abraham induita, XVI, 422, 1, 2. Ad eam etiam Ismael et Esau obligabantur, I, 215, 1. Eiam servi empti ad circumcisionem fuerunt obligati, ibid., 2. De pena circumcisione omisso, 216, 4. Circumcisio in deserto omissa ob incertitudinem quando estra movenda erant, III, 28, 2. Ipsa erat

professio iudaismi, XVII, 298, 1; XVIII, 561, 2. Cujus rei illa Iudeos communiqueret, et quid designaret, XVIII, 64, 2. Ejus lego Christus non obligabatur, XVI, 67, 2. [Vide Christus]. Cui Iudei circumcisio dicebantur, XVIII, 604, 1. Pro tota ege Mosis capitul, XVII, 243, 2. Per hanc intelligit D. Paulus omnem legem veterem, XVIII, 84, 1.

Circumcisio ritus. Cur in membrum quod est absconditum instituta, IX, 447, 1, 2; XVIII, 66, 2. An siebat cultro lapide, I, 215, 2; III, 27, 2. Circumcisio etiam domi pergit poterat, XVI, 43, 2. Etiam sabbati peragi potest, 422, 1, 2. Praecepit octavo die peragitur, ibid. Cor dilata in octavum diem, I, 215, 2.

4^a Circumcisio usus apud alias gentes. Eam receperunt etiam quaedam gentes, I, 213, 4; XII, 86, 2. In quanto honore fuit Aegypti, XVIII, 604, 1.

5^a Circumcisio abrogata. Ea jam illicita est, XVIII, 327, 2. Si baptismi jungatur, christianis nihil proderit, 561, 1. Licet tandem Judeo Christianis per aliquod tempus, non Gentibus conversus, ibid. Eam aliquando B. Paulus probavit, aliquando improbavit, XVII, 307, 1. Non prodest, nec obest ad salutem Christiano de iudaismo converso, XVIII, 310, 1. Quomodo Christus minister sit circumcisio, 2.

6^a Quia circumcisio Deo placet, XII, 86, 2. Circumcisio cordis suadetur, 45, 2. Quid ad can requiratur, ibid.; XVIII, 65, 2. Circumcisio cordis et carnis qui sit, 832, 2. Circumcisio spiritualis que sit, XVI, 68, 2. Circumcisio spiritualis triple, I, 215, 2.

CIRCUMSPECTIO. Circumspectio magna est, IX, 427, 1, 2; *Beatus vir qui.... in sensu cogitatio circumspectio dei.* Pars est sapientie, 216, 1: *Si accommodaveris animum tuum mihi, sapiens eris.* Ipsa in verbis adhibetur est, 593, 1: *Quis dabit ori meo custodiens et super labia mea signaculum certum?* Circumspectio in verbis actus est magno prudentia, XX, 137, 2: *Si quis in verbo non offendit, hic per perfectus est vir.* Circumspectio semper nobis in hac vita opus est, XII, 510, 1, 2. Ea opus est in valetudine tuerenda, X, 131, 2: *In omnibus operibus tuis esto velox, et omnis infirmus non occurras tibi.*

CISTERNAE. Cisterne erant crabiæ in Iudea, et eae conosce et profunda, erantque loco carcoris aliquando, XII, 263, 2. Cisterne variae symbola, V, 140, 1, 2. Cisterne dissipata sunt idola, XII, 23, 1.

CITHARA. Cithara etymon, huic comparantur opera pietatis, X, 310, 2. Cithara sola magnitudine distinguitur a cinyra, II, 434, 1. Cithara symbolum felicitatis, Job, 601, 2. Citharis cur dicatur vox virginum similis, XXI, 272, 1. Cithara seniorum et phiale quid significent, 129, 1, 2 et seqq. Citharas in celo fore probatur, 428, 1. Barum suave melos, ibid., 2. Cithara mystica quid sint, 273, 1.

CIVIS. Civis semper invidit civibus, cur, XV, 338, 1; XVI, 101, 2. Civis concordie urbem tantum proponit, V, 530, 2. Per leporem detinuntur, XI, 463, 1. Civium communis student duces et presides exemplo Nehemia et aliorum, IV, 242, 1. Civium salutem prodit qui hostes capti vel capiendos dimittit, 544, 2. Civis vita functas precibus juvare honestum et probum, 553, 2. Civis Christi sunt Iudezi, qui eum agnoscere voluerant, et illo mortuo fidem ipsius praedicari volunt, XV, 530, 2. Civium Romanorum sex jura, XVII, 391, 1.

CIVITAS. Civitatum constructio Dei inventum est multiplicatio, ejus donum, IX, 459, 1. Civitatum affectuatio celebre nomen facit, X, 334, 1. Civitas est quasi musicus concentus, XXI, 272, 1. Civitates limitaneæ semper esse solent munitiones, XII, 634, 1. Civitatis multe dirute, postea non eodem loco, sed alio vicino adficatas sunt, XIV, 503, 2.

In civitate sua singuli censeri debebant in censu, XVI, 56, 1. Civitatis est jus civitatis, XVII, 390, 2. Civitas omnis habere debet pauperes et divites, VI, 135, 1. Civitates laborant inedia, cum pauperes oppresi artes suas deserunt, 365, 1, 2. Civitates integras subvertit lingua nequa, X, 55, 2. Civitatis florantis decus consistit in senum gravitatem et prudenter, et juvenum vigore, XII, 423, 2. Civitates maritimae et mercatoriae male morata sunt, XI, 353, 1; XIV, 325, 2. Civitates Israel non con summandas antequaque veniat Filius hominis, quando intellegitur, XV, 270, 2.

Civitas David cur vocetur arx, V, 235, 1. Civitas inferior Jerusalem cur dicatur filia Sion, XIV, 279, 2. Jerusalem quare vocetur civitas sanctificationis, X, 236, 1. Item civitas requiei Dei, ibid. Civitas dilecta etiam tempore Antichristi erit Jerusalen, XXI, 357, 2.

CLADES. Clades omnes quas Deus Israeli im misit, ante denuntiavit, quam infligeret, XIII, 538, 2; 560, 2. Clades pñi paratas subeunt iniqui et impli, VI, 115, 1, 2. Pñi sepe evadunt clades communes reipublice, ibid. Clades publici nos movere debet ad penitentiam, XVI, 186, 1, 2. Clades Christianorum in Hungaria contigit ob eorum in persecundis Turcis fugientibus inordinationem, VI, 220, 2.

CLAMOR. Clamor utilis in bello, III, 36, 1, 2. Clamor in magnis calamitatibus apud Persas, IV, 375, 1. Et apud Iudeos pñ cum tempore, 399, 2. Clamore suo excitabant deos suos Gentiles quasi dormientes, XIV, 234, 2.

Clamor in Scriptura aliquando est omne peccatum quod clamat in auribus Dei cumque excitat ad vindictam, XI, 155, 4. Clamoris nomine intelligentia, rapina, fraudes, etc., 677, 2. Clamare in celum peccata quomodo dicantur, XX, 307, 2. Clamor in auribus Dei est etiam vehemens orans desiderium, I, 558, 1. Clamor noster filialis ad Deum

testatur nos esse filios ejus; XVIII, 134, 1, 2. Quis sit clamor mentis, 351, 1. Clamor ad Deum etiam haec, sumque ad misericordiam movent, XIV, 53, 2. Clamor de nocte nuptiis sponsi denotat clamorem et tubam Archangelis fideles mortuos exaltatis, XV, 526, et seqq.

CLARAS (S.). Clara futura sanctitas est per rationem demonstrata, II, 333, 2. Jupiter Christi passione meditabatur, XIV, 512, 1, 2. Quomodo passionem Christi recolleret, XX, 307, 2. Gestavit per vigilias et octo annos cibicum et setis porcini, licet iuris, XV, 96, 4.

CLARA (S.). Clara de Monte Falco. S. Clara in genitibus Christi adducendis, XXI, 293, 1. Precibus fontem eliciunt agno indicante, XVII, 12, 1; XXI, 275, 1. Ejus pro fide martyrum et miraculorum annuum in retrocessione maris usque ad ejus sepulcrum, XVII, 12, 2; XXI, 275, 1. Ejus liber *Recognitionis inter apocryphos* est relatus, XVII, 269, 2. An scripsit epistolam ad *Hebreos*, XIX, 348, 1. An vero sit interpres ejus in Grecum, XVIII, 373, 2. Elegantissime eam verit, XIX, 348, 1. Ejus epistola ad *Corinthios* cum hac quatinus et stylus et sensu, ibid.

CLEMENTS ANCYRANUS. (S.). S. Clementis Ancyranus in tormentis 28 annorum constantia, IX, 352, 2; XVIII, 444, 1; XXI, 54, 2. Hinc erat semper ad novam pro fide certamina promptior, XIX, 498, 4.

CLEMENTS IV, PONTIFEX. Clemens IV quam in sua dignitate memor fuerit sua obscuritatis et paupertatis, II, 351, 1.

CLEMENTS V, PONTIFEX. Clemens, instigatus Philippo Pelacho, Francia rege, Templarios extinguit, IV, 634, 2. Quomodo expiravit, XII, 144, 1.

CLEMENTIA. *i. Quid sit clementia.* Clementia est affectus sapientiae, VI, 519, 1. Clemens dicitur, quasi colens mentem, V, 329, 1. Est quiddam divinum maxime docens principes, I, 738, 2 et seqq. Regibus optimum satellitum est, VI, 85, 1. Regibus maxime necessaria est, V, 453, 2; XI, 521, 2; XIV, 481, 2. Clementia vindictam temperat, immo superat, XIV, 21, 1. Clementia cum severitate temperanda, Job, 583, 2. Est vera clementia impios castigare in tutelam piorum, VIII, 283, 4.

ii. Clementia laus. III, 619, 1. Clementia in Deum omnium eius attributorum summum, IX, 110, 1. Eluet in omnibus Dei operibus, Job, 199, 4. Clementia Dei in hostes captivos, IV, 184, 1. Clementia Dei in Iudeos prævaricatores justitia temperata, 225, 2. Clementia excellit inter opera justitiae, V, 329, 1. Ex ea omnis bonitas et sanctitas promanat, ibid. Omnia bonorum est mater, VI, 85, 2. Qui clemens est, virtutum se capacem reddit, V, 329, 1.

CLAVIS. Clavis symbolum prælature, cur, XI, 343, 1. Notat quoque dexteritatem regendi, ibid. Claves alia manu, alia humeris gestantur, ibid. Claves optime in crucis formam serrate sunt, 243, 2. Clavis scientie quam abstulere pharisei, quae sit, XII, 165, 2.

Clavum S. Petri origo, XI, 343, 1. Claves regiæ colorum Petri sunt date, non Ecclesiæ, XV, 370, 1. Et in eo Romanis Pontificibus Petri successori, ibid., 2. Quid per hoc denotatur, ibid. Per hoc denotatur summa eorum potestas, ibid. Et quidem in spirituali, 371, 1. Quid claves tropologice denotent, ibid.

CLEMENS ALEXANDRINUS. Clemens Alexandrinus saepè utitur apologia, IX, 26, 1. Ejus error

docentis Paulum fuisse conjugatum, XXIII, 329, 1. Ejus de immortalitate anime sententia, VII, 458, 1. Ejus libri vitati sunt ab hereticis, XVII, 258, 1.

CLEMENS I, PONTIFEX (S.). S. Clemens a S. Pe tro conversus, XII, 398, 2. Perpetuam virginitatem coluit, XXI, 275, 1, 5. Domitillam ad virginitatem et martyrium pro ea subcendum animavit, XI, 661, 2; XXI, 275, 1. Fuit egregius in genitibus Christi adducendis, XXI, 293, 1. Precibus fontem eliciunt agno indicante, XVII, 12, 1; XXI, 275, 1. Ejus pro fide martyrum et miraculorum annum in retrocessione maris usque ad ejus sepulcrum, XVII, 12, 2; XXI, 275, 1. Ejus liber *Recognitionis inter apocryphos* est relatus, XVII, 269, 2. An scripsit epistolam ad *Hebreos*, XIX, 348, 1. An vero sit interpres ejus in Grecum, XVIII, 373, 2. Elegantissime eam verit, XIX, 348, 1. Ejus epistola ad *Corinthios* cum hac quatinus et stylus et sensu, ibid.

CLEMENS ANCYRANUS. (S.). S. Clementis Ancyranus in tormentis 28 annorum constantia, IX, 352, 2; XVIII, 444, 1; XXI, 54, 2. Hinc erat semper ad novam pro fide certamina promptior, XIX, 498, 4.

CLEMENS IV, PONTIFEX. Clemens IV quam in sua dignitate memor fuerit sua obscuritatis et paupertatis, II, 351, 1.

CLEMENS V, PONTIFEX. Clemens, instigatus Philippo Pelacho, Francia rege, Templarios extinguit, IV, 634, 2. Quomodo expiravit, XII, 144, 1.

CLEMENTIA. *i. Quid sit clementia.* Clementia est affectus sapientiae, VI, 519, 1. Clemens dicitur, quasi colens mentem, V, 329, 1. Est quiddam divinum maxime docens principes, I, 738, 2 et seqq. Regibus optimum satellitum est, VI, 85, 1. Regibus maxime necessaria est, V, 453, 2; XI, 521, 2; XIV, 481, 2. Clementia vindictam temperat, immo superat, XIV, 21, 1. Clementia cum severitate temperanda, Job, 583, 2. Est vera clementia impios castigare in tutelam piorum, VIII, 283, 4.

ii. Clementia laus. III, 619, 1. Clementia in Deum omnium eius attributorum summum, IX, 110, 1. Eluet in omnibus Dei operibus, Job, 199, 4. Clementia Dei in hostes captivos, IV, 184, 1. Clementia Dei in Iudeos prævaricatores justitia temperata, 225, 2. Clementia excellit inter opera justitiae, V, 329, 1. Ex ea omnis bonitas et sanctitas promanat, ibid. Omnia bonorum est mater, VI, 85, 2. Qui clemens est, virtutum se capacem reddit, V, 329, 1.

CLEOPATRA. Cleopatra græce idem est quod deus et gloria patris et patriæ, IV, 466, 2. Cleopatrum series et origo, ibid.

Cleopatra tercia nomine Demetria senioris uxoris marito coeto. Accedunt ad regnum et conjugum eam invitata, IV, 458, 1, 2, et 459, 1. Habuit itaque simul duos fratres viventes maritos, ibid. Veneno quod filio propinquar necata est, ibid. Trium Syri regum fuit uxor, ibid.

Cleopatra quinta nomine lux et pompa, XXI, 313, 2. Iouis unionis duo quanti constiterint, *ibid.*; 399, 2. In convivio suo in rosa expendit talentum, hoc est sex milia coronatorum francorum, VIII, 310, 2; X, 147, 1. In ejus navi remi ad tibiae et fistulae modulos movebantur, XI, 311, 1. Cleopatra balsanum Judaei invides, id in Egyptum transiuit, concedente id Antonio amasio, XII, 352, 2. Devicto M. Antonio ab Augusto Cesare, ne in manus victoris veniret, aspidum mortuus se necavit, IV, 407, 2; XVII, 437, 1.

CLEOPHAS. Cleophas nominis etymon, XVI, 413, 1. Alter nomine dictus est Alpheus, XV, 337, 1. Cleophas fuit frater S. Josephi, et pater et avus Apostolorum quatuor, XV, 316, 1; 337, 1; XVI, 97, 1; 276, 2. An fuitur S. Jacobi frater, an avus, XX, 6, 1. Fuit unus e discipulis abundatus in Emmaua, XVI, 274, 2. Fuit martyr, 276, 2.

CLERICUS. I. CLERICI UNDE SIC DICTI, II, 289, 1; XII, 741, 1, 2; XVII, 67, 2; 73, 2. Clerici sunt sors Domini, XX, 381, 2. Altam sortem non habent in terra quam Deum, XII, 837, 2. Sunt idem quod Levite, II, 289, 1. Clerus captior pro ecclesiasticis, XX, 382, 1 et seq. Clerici virtute praestantes olim dicti sunt Pape, X, 428, 1.

II. CLERICORUM OFFICIA ET MUNIA. —¹ Eorum officium est verbo, magis vita docere, XII, 741, 2: *Vix pastoribus qui pascabant semelipsos.* Eorum munus est predicare regnum celorum, *ibid.* Sunnatores aeternitatis, *ibid.* Eorum duo munia, doctrina et ministratio, XVIII, 206, 2: *Habentes... sive prophetiam secundum rationem fidei, sive ministerium in ministrando.* Clericus relicto sacre Scriptura studio vanis scientiis dans operam, est cisterna rimosa, XII, 28, 4.

—² Secundum et quietem colant, II, 173, 1: *Surburana autem eorum non veneant* (Levita), *quia possesso semperlora est.* Non tractent secularia, IX, 366, 2: *Admitte ad alienigenam, et subveriet te in turbine, et abalienabili te a tuis propriis, XVI, 168, 2; Homo, mea constitutio fiducem ait diuiniuersi inter vos?*

—³ Devitum consortia mulierum, XVI, 363, 2: *Et mirabantur quia cum muliere loquebatur,* XIX, 212, 2: *Oportet episcopum esse... pudicum,* 235, 1: *Observa... juvenculas ut sorores, in omni castitate.*

—⁴ Clerici auro inhire non debent, XIV, 281, 2 et seq.: *Disperierunt omnes involuti argento. Cavant avaritiam et simoniam,* XV, 259, 1: *Gratis accepisti, gratis date.* Turpe lucrum non sectentur, XIX, 216, 2: *Diaconus similiter... non turpe lucrum sectantes;* 324, 1: *Oportet enim episcopum... non esse turpis lucri cupidum.* Ecclesiastici si opes quas ex beneficio percepti, relinquunt cogniti laicis, eosque inde locupleti, peccatum mortale esse ceaserunt plerique, XIII, 634, 2.

—⁵ Clericos decet hospitalitas, XIX, 513, 1, 2:

Hospitalitatem nolite obliisci. In pauperes esse liberales cur debent, XX, 579, 4: *Qui habuerit substantiam huius mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere.*

—⁶ Clerici affectum erga cognatos moderari debent, XII, 835, 1, 2.

—⁷ Clerici minores obedient senioribus, XX, 386, 1: *Sinuiller, adolescentes, subtili estote senioribus.*

—⁸ Quibus in rebus clericis gloriantur, XVIII, 497, 1.

III. CLERICORUM VITIA. — Clericus quidam blasphemus fulgore interierit, IX, 329, 2. Clerici superbiens funestus iuterius, V, 303, 2. Clerici prelaturas ambientes a S. Bernardo taxantur, XIII, 392, 2. Eorum mores et vestitus inordinatus suggestantur, V, 230, 2. Forum avaritia taxatur, XI, 155, 2; XII, 662, 1, 2; 740, 1, 2; 834, 1; XIII, 634, 1. Invectiva in eos qui beneficiis beneficium accipiunt, XIII, 634, 2. Sua avaritia domum suam conturbant, et scandalizant Ecclesiam, V, 472, 2. Ecclesiastici se suosque ditantes suggestantur, 472, 1. Eorum cupiditas fovet avaritiam sacrorum, XIII, 634, 1. Clerici ofiosi laborem pri operis formidantes, ipsum ideo omitunt, VI, 156, 1. Clericus vita et dissolutio causa fuere haereson, et cur hodie catholicis hereticis insultant, et in sua heresi magis obdurentur, XI, 556, 2. Clerici nulli surrogandi boni, 344, 1 (*Vide ECCLESIASTICI SACRAE, PASTORES, EPISCOPO, CONIONATORES.*)

CLODOVEUS. Clodoveus rex Francorum, qui modo in bello a Christo adjutus, XI, 374, 1. E Scriptura petit auspicium expeditionis sue bellicae ministerium in ministrando. Clericus relicto sacra Scriptura studio vanis scientiis dans operam, est contra Alaricum regem Gothorum, 224, 2. Petrus Parisius basilicam erexit, XIX, 235, 1.

CLOTHARIUS. Clotharius nimis crudelis malis consulariis, uxorem a bono opere revocare conatur, XII, 286, 2. Clotharius rex filium rebellem Dei auxilio profligavit, I, 590, 2. Ad pedes S. Lupi Senonensis episcopi profluvius est, XI, 592, 1.

Clotharius alius Chilperici filius sanum S. Columbanum secutus consilium, duobus regnis est auctor, XII, 287, 1, 2.

CLOTILDIS (S.). S. Clotildis regina maritum suum cum regno ad Christum convertit, V, 402, 1; VI, 514, 1; X, 13, 2; XVIII, 306, 2; XIX, 205, 1, 2. Vidua in sanctitate vixit, XIX, 238, 1.

CLYPEUS. Clypeus regum ungi solebat, et quo

fine, III, 437, 1. Clypei et arma et turribus olim sus

pensa, VIII, 47, 2. Clypeus bellice fortitudinis insigne, 48, 2.

COCCUS. Coccus quid sit, I, 633, 2; XI, 114, 1.

Coccus nobilium, imo regum est vestis, XIV, 178, 4;

XI, 312, 2. Coccineus color et purpureus pro

idem est, XV, 609, 2. Coccineus color meretricius

olim erat, XI, 114, 1, 2. Item color erat militaris,

XIV, 178, 4. Et cur, *ibid.* Coccus charitatem ligavit, VIII, 42, 2. Coccus in tabernaculae cortinis, ignem significat, XIX, 432, 4.

COELUM (visibile). I. *Caeli etymon et definitio.* Caelum vox unde derivetur, I, 53, 2. Vell a celando, quod omnia celestis et negat, vel celum dicunt quasi *caelum*, id est caelum, *ibid.*, XV, 468, 2. Juxta alios dicunt cælum quasi stellis cælatum, X, 290, 2; 385, 1, 2; XIV, 393, 2. Cœli et cælum idem sunt, XII, 27, 1.

Quid in Scriptura nomine cœli intelligitur, et quid sint cœli. I. Scriptura aenam vocat cœlum, XVIII, 500, 2; 2: *Æthereum vel sidereum,* *ibid.*: 3: *cœlum* in quo Beati habitant, *ibid.* Cœlum in Scriptura est etiam omne quod supra nos existens est, XX, 484, 2. Cœlum saepe caput pro aere, 484, 1. Cœli cœlorum sunt cœli superiores, quibus subjecti sunt cœli inferiores in quibus nubes concrecent, et aves volant, Psalm, II, 470, 2. Cœli nomine dicitur Deus, XIII, 181, 1: *Everterunt sensum ut non viderent cœlum.* Quid in Genesi in ejus creatione cœli nominis intellegitur, juxta Cornelium; probabile est esse summum, scilicet cœlum, quod Paulus vocat cœlum terrium, I, 44, 2 et seq. Cœlorum unum invisible et aeternum, aliud visible et corruptibile, XX, 483, 2.

II. *Cœlum creatum, materia, forma, ornatus, a terra distans, motus, ordo et concensus, compositio et aperitio, infusus, transitus, mutatio.* Cœlum primarium est effectus potentie Dei, Psalm, I, 194, 2: *Verbo Domini cœli firmati sunt, et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.* Cœlum cur opus digitorum Dei, non brachiorum, Psalm, I, 44, 2: *Video cœlos tuos, opera dignitatis tuorum.* I. Cœli et aqua conditi, ideaque hebreorum vocant, sciam, XX, 476, 1: *Cœli erant prius et terra, de aqua et per aquam consistens prior et terra.*

—² Cœli ait annis solidi, an solidi, IX, 431, 1. In quo sensu dicuntur solidi, Job, 702, 1: *Tu forsan cum eo fabriculus es cœlos, qui solidissimi quasi ære fusi sunt.* Cœlum an habeat aliud materialiter distinctum a materia sublunari, I, 45, 2. Cœlum non est igne naturæ, sed colestis, X, 393, 2. Cœlum empyreum constat æthere, XX, 483, 2. Cœlum extendit super vacuum, Job, 522, 1. Est elementis praestantis, quia altius, V, 468, 2.

—³ Cœlum empyreum an sit quadratum, an vero sphæricum, XIX, 423, 2; 376, 1, 2. Cœlum esse sphæricum juxta Cornelium probatur, VII, 42, 2. Cœlum juncti terra, nec esse sphæricum putavat Chrysostomus et alii, XI, 280, 1.

—⁴ Cœlum ornatus a Deo est, Job, 526, 2: *Spiritus ejus ornauit cœlos.* Eorum ornatus, IX, 72, 1: *Ornauit in æternum opera illorum.*

—⁵ Cœlum stellarum seu sidereum quantum distat a terra, V, 468, 1; XVI, 226, 1; XVII, 60, 2. Eius altitudo incerta est, VI, 255 et seq. Cœlum sursum, et terra deorsum, et cor regis inscrutabile. Cœli empyreali altitudine, XV, 287, 1: *Cœli extrema quænam dicuntur in Scriptura,* IV, 231, 2: *Etiamsi abducti fueritis ad extrema cœli.* Cœli magnitudo probatur variis, XI, 443, 1, 2.

—⁶ Cœlorum motus perpetuus, IX, 422, 1. Non sunt animati, *ibid.* Cœli omnes a Deo mouentur ejusque preceptis parent, XII, 492, 2. Cœli cursu recto. Dei sustinet, Job, 222, 2: *Qui principi soli et non oritur, et stellas claudit quasi sub signaculo.* Cœlum obscurat quasi liber, *ibid.* Steterunt cœli cum sole sub Josue, X, 469, 1. Eorum motus cessabit a die iudicii, XI, 712, 2: *Non occidet ultra sol tuus.* Cœlum empyreum est immobile, V, 234, 1.

—⁷ Cœli ordino mirabilis, Job, 724, 1: *Nunquid nosti ordinem cœli, et pones rationem ejus in terra?* Cœlorum concentus et consensus, IX, 473, 1, 669, 2. Non tam edens harmoniam, X, 469, 1. Cœlorum sonus, non concentus corporalis, sed quid, Psalm, I, 104, 2: *In omnem terram exiit sonus eorum.* Cœli symphonia qualis, Job, 727, 2: *Quis enarrabit cœlorum rationem et concentum cœli qui dormire facet?* Cœlorum concentus est mysticus, non musicus, V, 238, 1: *Cum eo eram cuncta compentes.*

Cœli enarrant gloriam Dei, XVIII, 182, 2: *Et quid in omnem terram exiit sonus eorum?* Job, 224, 1: *Qui extendit oculos solus.* Tribus modis praedicant Deum, Psalm, I, 104, 1. Cœlorum contemplatio ad Dei cognitionem duci, Job, 669, 2. *Suspicere cœlum, et invenire, et contemplare æthera quod aitior te sit.* Cœli undecim modis laudent Deum, XIII, 49, 1, 2: *Benedicite, cœli, domino.* Cœli quomodo laudent Deum, Psalm, II, 470, 1, 2. Cœli quomodo a Deo exaudiuntur, XIII, 523, 1. Et quomodo id mystice et symbolice fiat, *ibid.* Et 2.

—⁸ Cœli commotio quo facta est nascente Christo, XIV, 332, 1: *Adhuc unum modicum est, et ego commoveo cœlum et terram,* 509, 1. Cœli in Scriptura raro aperte dicuntur, XX, 741. Visi sunt aperti post baptismum Christi a Joanne cur et quomodo, XII, 477, 1; XV, 111, 1; XVII, 481, 2. Cœli aperto quam vidit Joannes Evangelista tantum imaginaria, XXXI, 93, 1. Cœli quomodo recedere dicuntur, 156, 1: *Et cœlum recessit sic ut involutus.*

—⁹ Cœli influxus an sit causa bona fortuna, VI, 76, 2: *Quis autem hominum intelligere potest viam suam?* Juxta Cornelium ad illam disponit per accidentem, X, 169, 2: *Quare dies diem superat, et iterum lux lucem, et annus annum a sole?* Cœli et stellarum nulla vis ad danda et tollenda regna, XIV, 233, 2.

—¹⁰ Cœlum empyreum quomodo dicatur dominus et habitat Dei, X, 386, 2; Job, 368, 1: *Ecce enim in cœlo testis meus.* Est Dei solium, Job, 523, 2: *Qui tenet vultum soli sui, et expandit super illud nebulae suam.* Dicitur templum Dei, Psalm, I, 94, 1: *Et exaudiuit de templo sancto suo vocem meam.* Quare in cœlo Deum esse in oratione dicamus, XV, 186, 1: *Pater noster, qui es in cœlis.* Quomodo in cœlis ludat Deus, V, 239, 2. Empyreum

celum est locus in quo creati sunt angeli, XX, 445, 2. In eo empyreo vidit Stephanus Jesum, XVII, 182, 2.

11° Caelum et terra quomodo transibunt, XV, 517, 1. Idque in fine mundi, *ibid.* Caelum quomodo in diuini commovendum, XIII, 523, 2: *Et movebuntur celi et terra.* Quomodo complicandi sunt, XI, 448, 1, 2: *Complicabuntur sicut liber, celi.* Celi quomodo peribunt, cum sint aeterni, XIX, 362, 4: *Opera manum tuarum sunt celi ipsi perturbant; Psalm. II, 184, 1.* Quoniam dicuntur futuri aeterni, XI, 448, 1, 2; 449, 1. Caeli priores quomodo perirent diluvio, XX, 476, 2. Caeli siderei an igne sint comburenti, 483, 1 et seqq.: *Advenit dies Domini... in quo celi magno impetu transiunt, elementa vero colore solventur.* An in fine mundi liquidi et fluidi futuri sint, 484, 2; 485, 2. Celi in fine mundi a suis polis et cardinibus convevabantur, XV, 514, 1: *Et virtutes eorum commovebuntur.* Quoniam incorruptibles sint, et tamen aliquando corrupendi, 484, 4, 485, 2. Non sunt immutabiles, *ibid.* Non mutabuntur substantia, sed tantum accidentia, XI, 449, 1, 2. Juxta alios tamen in fine mundi mutabuntur etiam substantia, et qui celi, XII, 483, 1; 486, 2, 489, 2. Caelum post diem iudicii invariabitur, XXI, 366, 1: *Vidi sanctam civitatem Ierusalem novam. Celi novi et terra nova qui sunt, XI, 765, 2: Quia sicut celi novi et terra nova quae ego feci stare eorum me, 356, 4.* Erunt deinde perfectiores, et perfecte habent formam et materia, XX, 485, 1, 2; 449, 2.

12° Quarum rerum celi sunt figura. Celi pulchritudo representat Dei pulchritudinem et gloriam, X, 386, 1. Celi comparantur sancti ob octo analogias, 609, 1 et seqq. Allegorice denotant Apostolos et praecores Evangelii, XVIII, 182, 2. Quare, Psalm. I, 104, 2. Caelum est typus animarum ardentes charitate, XVIII, 382, 2. Quoniam celi dicuntur Dei mentes, XIX, 190, 2.

II. COELUM (fusibile) seu COELESTIS GLORIA. 1° COELESTIS GLORIA DESCRIPTIO. Celi gloria describitur diuitius. XI, 448, 1, 2 et seqq.: *In excelsis habitabili, muuertimur sacrorum subtilitas ejus, etc.* Celestis gloria magnitudo et ejus insignis descriptio, I, 638, 1, 2; 662, 2; XII, 864, 1, 2: *Et nomen civitatis ex illa die, dominus ibidem.* Celestis gloria et vite hypotyposis, XX, 50, 1; 634, 2; XXI, 171, 1; 409, 1, 2. Quam sit ingens et fulgore celi gloria, II, 329, 1. Est inenarrabilis, XX, 253, 1: *Excellabit latitudo inenarrabilis et glorificate.* Para est ab omni labe et sorde, 253, 1: *In hereditatem incorruptionis et incontaminacionis.* Non potest ultra labi infici, *ibid.* Eius pulchritudo unde colligatur, XXI, 382, 4.

Celi gaudia, III, 605, 2: *Beati viri cui, et beati servi cui sunt coram te semper.* Celestis gloria laetitia, IX, 101, 2: *Qua timet Dominum,*

operale in illum, et in obiectationem veniet volta misericordia; 492, 1: *In partes vade seculi sancti, cum vivis et dantis confessione Deo.* Celestis gloria iucunditas, XIII, 525, 1, 2: *Et sciens quia ego Dominus vester, habitans in Sion.* Ejus amoenitas, XV, 144, 1. Ejus immeusa felicitas, XVIII, 127, 2. Civitatis celestis et beatitudi, benefundata est, XX, 476, 2: *Expectabat enim fundimenta habentem exiitalem, cuius artifex et conditor Deus.* Caelum quod habeat bona, XV, 535, 1, 2: *Possidet paratum vobis regnum a constitutione mundi.* Caelum habet centrum meliora quam terra, 437, 2: *Qui reliquerit domum... centrum accepit, et vitam eternam possedit.* In celo est quidquid conceperit possimus, XI, 370, 2; 371, 4. Caelum est terra viventium, XV, 144, 1. Cur vocetur benedicatio, XX, 326, 2: *In hoc vocari estis, ut benedictionem hereditate possidentis.* Celestis gloria est epulum beatorum, XVI, 644, 1, 2: *Dicit eis Jesus: Venite, prandete.* Celestis epulus beatorum quam sint suaves, XI, 367, 2: *Et faciet Dominus... in monte hoc convivium pinguium.* Vocantur vinum et lac, 765, 2.

In celo fugantur omnes umbrae vanitatis, V, 571, 2. In eo non est nox, XXI, 279, 2. Eius est Dei claritas, claritas Agni est quasi luna, 574, 1: *Civitas non egit sole neque luna; nam claritas Dei illuminavit eam, et lucerna ejus est Agnus.* Ibi non erit doctrina neque discentia, XVIII, 383, 2: *Sive scientia destruetur.* In celo perficit rectitudine anima, XIV, 226, 2.

In celo est unio et concordia, XVI, 157, 2. In eo omnia communia, XXI, 248, 1: *Propreter latitatem celi, et qui habitat in eis.*

Celestis constantia sunt, IX, 351, 2. Civitas Dei aeterna stabilitate solidatur, Psalm. I, 304, 1: *Fiuimus impetus latitudo civitatem Dei (Vide ETERNITAS).*

2° COELI CELESTIQUE GLORIE TYPUS ET FIGURA. Ad celum 42 vice significantur per mansiones 42 in deserto, que per quas, II, 371, 2 et seqq. Celi typus est Jerusalem terrestris, II, 2, 2. Analogie per Sionem significatur, XXI, 269, 4. Caelum empyreum cur dicatur Iudea, id est, confessio et laus Dei, XIII, 527, 2. Celi idea, gloria Salomonis, III, 610, 2. Significatur per templum, 577, 4. Et per ecclesiam templi, *ibid.* Et per Sanctum sanctorum, 579, 1. Caelum est Sanctum sanctorum, cur et reliqua hujus partes adaptantur analogice, XIX, 436, 1. Celeste templum analogice describitur in templo quod delineat Ezechielem, XII, 789, 1. Caelum vocatur tabernaculum, XXI, 368, 2. Ejus templum Deus est, non aliud, 401, 2. Ejus typus fuit Sestini, XIII, 527, 2. Cur vocetur symbolus mons umbrosus et Pharan, id est os videns, XIV, 249, 1. Celestis gloria est sanctis quasi gemma protissima, V, 531, 2. Mensa comparatur, 253, 2. Melius potu quam cibo denotatur, XXI, 183, 2. In eo verus est fluvius

poma, XXI, 408, 1. Est quasi sapphirus primarius, 385, 1. Ejus color ceruleus proprius non est color, 385, 2. Ejus fundamenta cum gemmea, 382, 1. In eo sunt vere gemme, *ibid.*

3° MEDIA AD COELESTEM GLORIAM OBTINENDAM. — 4° Non nisi per eum Christum obtineri potest. Caelum clausum erat ante Christi adventum, XIII, 832, 2. Ante Christum nemo ascendit in caelum, XV, 336, 1. In id latro bonus non est admissus sed in sinum Abrahæ, XVI, 271, 1: *In quo et his qui in carcere erani spiritali predicavit.* Ejus aditus et beatitudi Christi temporis reservata, XIX, 491, 1: *Deo pro nobis aliquid melius providente, ut non sine nobis consummarentur.* Vt in ipsum per Christi mortem nobis aperta fuit, XV, 633, 2: *Et ecce velut templi scissum est;* XVI, 621, 2: *Urus militum lancea illus latet operari.*

5° Celestis gloria non nisi merentibus data. Vocatur corona et palma, cur, XXI, 49, 2: *Estis fidelis usque ad mortem, et dabo vobis coronam vita.* Celestis corona cur dicatur vita, XX, 49, 1, 2 et seqq.: *Accipiet corona vita quam promisisti Deus diligenter.* Si Civium celestium conditiones et signa, Psalm. II, 404, 1: *Super flumina Babylonis ille, sedimus et fleximus, cum recordaremur Sion.* Comparari potest viii pretio, I, 662, 2.

1° De celi semper cogitant. Caelum in nobis semper ante oculos habendum, XXI, 367, 1. Ejus cogitationis quas habeat vires, 393, 2 et seqq. Animata fides ad heroicę opera, XVII, 50, 1: *Quibus et præbuit seipsum vitum... loquens de regno Dei.*

2° Ad caelum gloriam suspirandum et quomodo, I, 638, 2. Ad celestia quomodo affectus nostros dirigere debeamus, 633, 1. Ad celum aspirare identem debemus, XVII, 59, 1, 2; 61, 2: *Quid distas aspicias in cœlum?* Caelum est domus nostra, Psalm. I, 182, 1: *Unam peti a Domino, hanc regiram, ut inhabet in domo domini omnibus diebus vita mea.* Caelum nostra respubilis est, cives eius sumus, XIX, 15, 2; 507, 1: *Accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis.* Caelum est propter beatos et ab aeterno eis paratum, XV, 535, 1: *Possidet paratum vobis regnum a constitutione mundi.* Caelum est receptaculum timientium Dominum, IX, 5, 2: *Omnen donum illius amplebit a generationibus, et recipietacula a thesauris illius.* Caelum obedienti cedit, VI, 126, 2: *Vir obedienti loquetur victorias.* Caelum eleemosynam promittit, 450, 1: *Quis promis est ad misericordiam benedicetur.* Eleemosyna emittit, X, 74, 2: *Concluere eleemosynam in corde pauperis, et hoc pro te exorabit gloriam a omni malo (Vide BEATI, ECCLESIA TRIUMPHANS, AFFLICTIO, SANCTI, et VARIAS virtutes quibus cœsium promeretur).*

COENA. Cœabant veteres, non pranobant, X, 125, 2; XIII, 68, 2; XV, 225, 2. Cœantur vestes que dicentur, XIII, 598, 2. Cœantur leculi quinam essent, 532, 1. Cœna sapientum olim sapientibus sententiis confidebantur, V, 245, 4; 251, 1. Cœna communis olim Eucharistie premittebatur, XVIII, 358, 1. Cœna triplex Christi, agri paschalis, ciborum communium, et Eucharistie, XV, 554, 1; XVI, 522, 2. Cœnam vocant heretici perperam Eucharistiam, *ibid.* 2. Cœna magna quam quidam paravit qua sit, XVI, 197, 1. Cœna nuptiarum Agni que sint ferula, XXI, 234, 2.

GENOBITICA VITA. Genobitica vita potior est eremita, V, 581, 2. Ejus commoda, VI, 347, 2.

COGITATIONES. I. QUID SINT COGITATIONES ET

QUIBUS REBUS IN SCRUTURA SIGNIFICENTUR.

Cogito est verbum frequentativum, a *Cego*, V, 77, 1.

Cogitatio, meditatio, contemplatio quomodo differunt, IX, 57, 2: *Beatus qui... in justitia sua meditabitur*, et in sensu cogitabilis circumspetitionem dei. *Cogitare* quomodo tributatur lingue, Psalm., I, 345, 2: *Totidem in justitiam cogitasti lingua tua*. Cogitationes per consilia significantur, Psalm., I, 56, 1: *Comprehendentur in consilis quibus cogitantur*. Cogitationes per cor, desideria per renes significantur, Psalm., I, 78, 2: *Usque ad nosem irreverendum me reni mei*, VI, 193, 2: *Et exalabuntur renes mei, cum locuta fuerint rectum labia mea*. Sunt quasi vestes anima, XIV, 58, 2: *Oportet autem iniquitas vestimentum ejus*. Per capillos representantur, XV, 274, 1: *Vestri autem capilli omnes numerati sunt*. Cogitationes tribuntur cordi, XVIII, 233, 1: *Nec in cor hominis ascendit quae preparavit hunc*. Sunt cordis possessio-nes, Job, 379, 2: *Cogitationes meæ dissipate sunt, torquentes cor meum*. Cogitationes alias descendunt in cor, alias ascendunt, XVI, 290, 1: *Quid turbatis cogitationes suas non sequatur*, VI, 31, 2.

II. QUANTI SINT MOMENTI COGITATIONIS.—

Deus eas periret et ponderat. Cogitationes in-

timas et secretissimas novit et praedit Deus,

XIII, 353, 2: *Ego scio Ephraim, et Israel non est absconditus a me*. Omnes notae sunt Deo, Job,

314, 1: *Observasti omnes semitas meas et vestigia pedum meorum considerasti*. Soli Deo notae sunt, V, 455, 2: *Inferens et perditio coram Domino*, quanto magis corda filiorum hominum. Cogitatio a solo Deo perspicitur et ordinatur, 483, 1: *Omnes vobis homines patentes oculis ejus; spirituum ponderat et iudicat*, XI, 82, 2: *lucerna Domini spiraculum hominis, quæ investigat omnia secreta ventris*, X, 379, 1: *Non præter illum omnis cogitatio, et non abscondit se ab eo ullus sermo*. Cogitationes hominum naturaliter sciunt ab angelis nequeunt, XII, 44, 1: *Est cor hominis inscrutabile*. Cogitationes cordis novit Deus, easque cum voluerit sancti revelat, X, 379, 1: *Cognovit enim Dominus omnem scientiam... revelans vestigia occulorum*. Quomodo cogitationes in Christo revolentur, XVI, 78, 2: *Ille revolentur ex multis cordibus cogitationes*. Cogitationes etiam a Deo castigator, et premium accipiunt, X, 227, 2: *Ponere reddit hominibus secundum actus suos, et secundum opera dæc, et secundum præsumptionem illius*. Ex cogitatione Deus meitur amore, V, 470, 1. Humanæ cogitationes facile subvertit Deus, VI, 31, 2: *Multa cogitationes in corde viri; voluntas autem Domini permanebit*. Eorum iudex et censor est Christus, XIX, 389, 2: *Dixerunt et cogitationes et intentiones cordis*.

* *Cogitationes bona vel mala sunt radices om-*

nis boni vel mali, V, 351, 1: *Cogitationes justorum et judicia, et consilia impiorum fraudulenta*. In corde velut rex dominatur, VI, 223, 2: *Deducunt ad cogitatorum desideria et actiones*, 193, 2. Sunt radices operum, Job, 214, 1: *Cogitatio talis est qualis est homo*, X, 22, 2. A cogitationibus primis qualibet in re pendet copia vel inopia, VI, 98, 2. A primordiis cogitationis pendent opera dei, V, 170, 1: *Cum ambulaveris gradiantur tecum (præcepta mea)... et evigiles loquere cum eis Testes sunt cogitationes in proprio cordis tribulante, XVIII, 63, 1: Inter se invicem cogitationibus accusantibus, aut etiam defendentibus in die cum judicabat Deus occulta nomina*; Job, 214, 1: *334, 2: Deorsum radices ejus siccantur, sursum autem alteratur messis ejus*. Ergo circa cogitationes maxima cura adhibenda est, V, 470, 1. Quisque cogitationes suas non sequatur, VI, 31, 2.

III. COGITATIONES BONÆ.— I. *Quales sint.* Cogitationes prohi etimprobi quomodo differant, VI, 98, 2: *Cogitationes robusti semper in abundancia, omnis autem piger semper in egestate est*. Item seduli et piger, 99, 1. Cogitationes justorum quomodo sint iudicia, V, 350, 1, 2. *Quales sint cogitationes justorum*, 492, 2: *Cor hominis dispositum via ejus*.

2^a *Bonarum cogitationum fructus*. Cogitatio

Dei obique presentis quandi sit momenti, V, 77, 1, 2: *In omnibus vobis tuus cogita illum, et ipse dirigat gressus tuos*. Cogitatio mirabilis Dei radix omnium bonorum, Psalm., I, 150, 1: *Non intellexerunt opera Domini, et in opera magnorum ejus. Cogitationes bona sunt filii et nepotes spiritus genitum, et consilii et iudicij*, VI, 193, 2: *Cogitationes bona sunt filii et nepotes spiritus genitum, et consilii et iudicij*, VI, 193, 2: *Omnis custodia custodi cor tuum*. Cur cogitationes collecta et stricta pariant abundantiam, VI, 98, 2: *Cogitationes robusti semper in abundancia*. Cogitatio probitalis colende modo somnum auferat, X, 410, 2 et seq.: *Vigilius honestatis labefacti carnes, et cogitatio illius auferet somnum*.

3^a *Cogitationibus bonis insistendum*. Cogitanda semper bona sunt, V, 539, 1, 2; VI, 224, 1. Cogitationes et intentiones omnes mentis ad voluntatis divine normam compunctione XXI, 362, 1. Cogitationes debent esse ecclesiæ XIX, 54, 2: *Nostra autem conversatio in corde est*. Et sublimes, 471, 1: *Fides sperandleræ substantia rerum*. Cogitationes latere sunt assumenda, X, 102, 1: *Tristitiam non des anima tua, et non affligas temetipsum in consilio tuo*; 105, 1: *Congrega cor tuum in sanctitate ejus, et tristitiam longe expelle a te*. Cogitationes sancta habendo, ante *scilicet*

Cogitationes exitum optatum non consequuntur, nisi prævia consultatione, V, 467, 1: *Dissipantur cogitationes ubi non est consilium*.

III. COGITATIONES MALE. I. *Quales sint.* Cogitationes male sunt velut sonnia malfacientium, X, 194, 1. Cogitationes male vocari possunt machinationes male, item simulationes, dol, fraudes, item obscenæ et vitiosa, V, 470, 2 et seq.: *Abominatio Domini cogitationes mala*: Cogitatio mala est quasi scitula et quasi bacca, VIII, 277, 2. Cogitationes impura sunt tala ignita diabol, V, 114, 1. Sunt ea maxime illeborosa, 470, 1, 2 et seq. Cogitationes veneras nemo non sentit, VI, 56, 2 et seq. Cogitationes malae crebre et destinate animo, celari nequeunt, 222, 2.

2^a *Cogitationes mala sunt peccata*. Cur ea maxime Deo displaceant, V, 469, 2 et seq.: *Abominatio Domini cogitationes mala*. Cogitationes morosæ, quibus planæ vel ex parte consentit, sunt peccata, eis in opus non exstant, 470, 1. Nuda cogitatio prava, nisi sit volta, non separata a Deo, haec si volta sit, mortifera est, si ipsum opus mortiferum, VIII, 277, 2: *Perverse enim cogitationes separant a Deo*. Cogitationes obfirmare signant perfectæ malitiae, V, 515, 1: *Qui atlomis oculis cogitat prava, mordens labia sua perficit malum*. Cur cogitationes malum, id certius exequatur quam bonum, VI, 222, 2: *Qui cogitat mala facere, stultus vocabitur*.

3^a *Cogitationum malarum effectus*. Si cogitationes evagari permittantur, oritur in mente distractio et inquietudo, V, 539, 2. Cogitatio libidinosæ in mente recepta paulinum prorept, X, 370, 1: *De vestimentis procedit timor, et a multa inquietudo viri*. Cogitatio impura quasi ignis qui ipsum cogitatem adorat, XI, 440, 1: *Concupiscit ardorem, porcius stipulam*. Cogitatio turpis est velut ignis in sinu ardens, V, 175, 2: *Nimquid potest homo abscondere ignem in situ suo, ut vestimenta illius non ardant*. Cogitationes suas sequens, sanjer aget male, ac de una impietate procedet ad aliam, 346, 1: *Qui confudit in cogitationibus suis impius agit*. Ex cogitationibus impuris sequitur egitas sanctorum desideriorum, gratie et virtutis, 162, 1, 2. Mentre inquietum, VII, 331, 2: *Musco-mientes perdunt suavitatem unguenti*.

4^a *Cogitationum malarum remedium*. Cogitatio impia e corde cito fuganda, non forte in impietatem animi prolapsa ignorante moriatur, VII, 267, 2. Cogitationes præ *L*, latini abigenio, dum incipiunt, VII, 277, 2; XX, 374, 1: *Qui spernit modicæ paulatinus decidet*. Haec sancti statim effidunt, stolidi et impii sequuntur, VI, 223, 2. Statim sunt suffocandi, ibid. Carum radix examinanda, et hoc cognita, ex eradicande, V, 471, 2. Turpum cogitationum remedium, 475, 2. Sunt etiam oratione superanda, 471, 2. Cogitationes mala cavendi sunt, VI, 512, 1.

COGNATI. Cognati eidam cogitantes ob fidem persequuntur, XV, 269, 1, 2. Cor cognati Christi eum abducere in Nazareth velint, 316, 1.

COGNITIO. I. *Cognitio dei*. Cognitio et agitatio quomodo differant, XVIII, 72, 2. Cognitio nostra ad Deo qualis sit in hac vita, et quælis in celo futura, 384, 1: *Videntur mine per speculum in eximiate, lumen autem facie ad faciem*. Ad Dei cognitionem duplicit via pertingimus, via affirmationis et comparationis, et via negationis, XIV, 237, 2. Cognitio Dei ex creaturis qualis, Job, 285, 1: *Nonne aries verba dijudicat, et faves concedit nisi saporem*. Cognitio Dei naturalis, sine supernaturali et fide, ad salutem et justificationem non sufficit, XVIII, 62, 1: *Quem enim gentes, quæ legem non habent, naturaliter en quæ legis sunt, faciunt*. Cognitio Dei, Christi, gratie est lumen, XIX, 74, 2: *Qui digitos nos fecit in partem sortis sonorum in lumine*. Cognitio perfecta Christi et veritatis potest vocari datum optimum, XX, 63, 2. Cognitio Dei in lege Evangelica exhibetur, XI, 266, 1. Repleta est terra scientia Domini, sicut aqua maris operientes. Plura de Deo cognoscenda, X, 420, 2: *Glorificantes Dominum quantumcumque poteritis, supercalubis enim adhuc*.

Cognitio Dei quam afferit lex nova, non est nuda, sed affectuosa, non tantum speculativa, sed practica: *Et non docebit uniusquisque proximum suum, dicens: Cognosce Dominum*. Cognitio Dei et ultimi finis est vera sapientia, XX, 30, 2: *Si quis autem vestrum indiget sapientiam*. Cognoscere Deum est vita eterna, XVI, 892, 2 et seq.: *Hæc est autem vita eterna, ut cognoscant te, solum Deum verum*. Cogitatio practice sapientia perducit ad vitam eternam, IX, 211, 1: *Quibus autem cognita est sapientia, permanet usque ad conspectum Dei*. Cognitio Dei adducit spirituali benedictionem, X, 231, 2: *Ut cognoscant te sicut et non cognovimus, quoniam non es Deus præter te, Domine*. Est origo omnis boni, ibid. Cognitio Dei vera et plena est secundum bonum, XX, 418, 1: *Hoc enim si vobisque adstinet et supererit, non sine fructu constituent in Domini Iesu Christi cognitionem*, 625, 1: *Filius Dei venit, ut cognoscamus verum Deum*. Cognitio Dei perfecta beatæ vita est, XIII, 334, 2. Cognitio veritatis primæ et increatae suavissimæ anime cibis est, 390, 2: *Ne invocabis: Deus meus, cognoscimus te Israhel*. Cognitione ipsa Deum laudamus, XXI, 134, 2. Cognitionis Dei fructus est actio honesta, XVIII, 54, 2: *Scilicet non præbaverunt Deum habere in notitia, tradidic illas Deus in reprobum sensum*. Cognitio Dei parentis est humilitas, XI, 176, 2: *Et dixi: Vnde mihi, quia lacui*. Cognitio Dei misericordie corde pœna ab his addicetur, XV, 448, 2: *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt*. Cognitio gloriae ecclesiæ in hac vita homines recreat, XXI, 402, 1: *Et ambulabunt Gentes in lumine ejus*.

II. *Cognitio sui*. Cognitio sui est conjungenda

cum Dei cognitione, X, 231, 2. Cognitio sui quantum res prastans, II, 431, 2. Via est ad cognitionem Dei, VII, 508, 2; *Signoras te, o pulcherrima mulierum*, XIII, 422, 1.

Cognitio sui est altera regeneratio, Job, 382, 1. Est difficilissima, sed utilis, 227, 1; 328, 2. Est scientiarum maxima, 433, 1. Et reteneretur loquens in strato meo, 310, 2; *Quandas habeo iniqüitates et peccata? sceleris mea et delicta ostende mihi*. Est fundamentum virtutis, 708, 2. Est gradus exaltationis, 707, 1; *Accinge siue vir lumbos tuos; interrogabo te et responde mihi*. Cognitio status gracie pudentia a multis que possunt fallere, 235, 2; *Etiiamsi simplex fueris, hoc ipsum ignorabis anima mea*.

COHORS. Cohors quo esset militum, XV, 581, 1; XVII, 230, 2. Erat decima pars legionis: que cohors pratoria diceretur: haec agebat in Jerusalem in arce Antonia, XV, 609, 4. Cohors Augusti qua dictatur, XVII, 434, 1, 2.

COLAPHI. Colaphus et alapa quo differant, XV, 587, 2. Colaphis fuit Christus a ministris percussus, ibid. Colapi propria pena servorum, XX, 302, 1, 2. Fuere idem etiam olim martyribus impati, ibid.

COLLECTA. Collecta fieri solebat in die Dominica, XVIII, 417, 1. Collecta pro Hierosolymitanis Christianis Paulus sedulo fecit, et quamdiu illa duravit, ibid. Collecta dies quis esset in veteri Synagoga, XIII, 488, 1.

COLLOQUIUM. Colloquio bonis delectatur Deus, VI, 230, 2 et seq.: *Comete, fili mi, mel, quia bonum est, et faciem dulicissimum gutturi tuo*. Colloquio prius interest divina sapientia, V, 209, 2; 209, 1; *Ego sapientia habito in consilio, et eruditus intersum cogitationibus*.

Colloquia in abdito stuporum sunt causa, XIX, 213, 2; *Oportet episcopum esse... pudicum*. Corrumpti bonos mores colloquia mala, XVIII, 408, 1. Colloqua lemnaria cavenda sunt, V, 177, 1; XVI, 363, 2; *Mirabantur quod cum mutiere loquebantur*. Colloquium cum muliere noxiun est, V, 173, 1 (*Vide VERBA*).

COLUM. Colum anime est oratio, VIII, 50, 4. Est constantiasymbolum, ibid., 2. Item charitatis, variis de causis, 51, 1. Circumspecionem signat, VII, 517, 2. Item fidem, purum intellectum, doctores, ibid. Colum est humilis et patiens obedientia, 516, 2. Est roboris et audacie symbolum, VIII, 48, 2. Colum crassum est signum etitudinis, et collum erectum superbum, Job, 58, 4.

COLONIA. Colonarum origo et causa, qui diei coloni, XVII, 309, 2 et seq.; XVIII, 606, 2. Colonarum Ecclesia quos denotent, XV, 470, 2.

COLOR. Color hebreus *oculus* dicuntur, XVIII, 28, 1. Colorum varietates omnes ex mixtione lucidi et opaci oriuntur, X, 337, 1. Colores multi non sunt veri, sed apparentes, 399, 2. Coccineus

color et purpureus prope idem est, XV, 602, 2. Color herbaeus et viridis qui differat, IX, 336, 2. Color viridis mira oculos recreat, IV, 361, 2.

Color ruber elephantes summioper priorit ad prælium, IV, 432, 1. Color coccineus et purpureus animos in hostes commovet, XIV, 478, 1. Color coccineus olim meretricius erat, XI, 413, 1, 2. Color purpureus amoris est symbolum, XIV, 513, 1. Croceus color species rubri, XII, 410, 1. Color hianthius quid denotet, XVIII, 681, 1. Color rufus ardorem animis notat et acutum, ignis splendorem refert, XIV, 429, 1. Color hyacinthinus regius est et cardinalius, XII, 609, 2. Colores principiū florum sunt tres, XX, 47, 2. Colores aurigorum circensium erant quadruplices, XX, 138, 2. His distinguitur elementorum inter se pugno, ibid.

Colores variis cur gestent equites in lorosis, XXI, 211, 4. Colores moriorum qui, XVIII, 429, 4. COLOSSA. Colossa Phrygia terre motu concidunt: hodie Clonae dicuntur, XIX, 69, 4. Ibi viginti haeresis angelorum, quae correcta transit in rectum et purum cultum angelorum, ibid., et 95, 2. Colossenses non sunt Rhodi, 69, 4. His scribit Paulus non visus, ibid., et 83, 1.

COLUBER. Colubet genit venenum in capite, IX, 683, 1. Est image diaboli, ibid. Coluber est etiam typus Christi, VI, 453, 4; 454, 1. Coluber tortuosus quid signet, Job, 327, 2.

COLUMBA. Columba etymon, VII, 579, 2; VIII, 34, 2. Columbe quinque dotes, VII, 537, 1. Columbarum mira stoliditas, V, 264, 2, IX, 388, 1. Columba est excors, et esto semper pulli sibi auferatur, semper ad eundem nidum et columbarium redit, XIII, 383, 2; 384, 1. Ob objectum escam sponte in retia incurrit, et a columbus altius columbarii illeca illuc se infert, ibid. Pelit partem a consortio matrix, 384, 2. Columba pro pullis expletum, VII, 578, 1. In colorum varietate sibi mira placet, alis inter se collisio strepitus edens excitat accipitres, XIII, 385, 4. Natura recte et constanter volat, 439, 1. Timida est, et ad accipitri umbrinam celestiter avavit, ibid. Unice amat suum columbare, nidum, et pullos, et abducta alio celestier eodem revolut, ibid. Columbe agrestes nidificant in foraminibus rupium et cavernis maceriarum, VII, 586, 2.

Columbas abas Persae ob lepre odium detestabantur, et Syri, Palestinæ ac Babylonij eas pro numero colebant, XII, 199, 1; XIII, 439, 1. Columba quia salix, erat Veneri sacra, XII, 199, 2. Columbas in sinu Romæ gestabant, in theatro aut in circu ludos spectantes, quas cum tabellis emittebant nuntiaturassi quid dona vellet, XIII, 439, 2. Maxime id verum est in columbis Syriae et Palestinae, ibid. His utuntur mercatores, ut merces ad vectas, aliquæ domi nuntient, ibid.

Columba est symbolum castitatis, quod multis docteur exemplis, II, 78, 1, 2. Simplicitatis, Job, 96, 1; XV, 267, 2. Innocentias, VII, 537, 2. Con-

templationis, VII, 579, 2. Columbe comparantur fideles, XI, 704, 1, 2. Columba apissimae comparatur justos, Psalm. I, 357, 2. Columba Apostolos representant, VII, 570, 1. Columba sunt Indipetæ ob varias causas, XI, 705, 4. Unus columba nomine in Cartico intellegit. Ecclesiæ VIII, 150, 2. Columba una humanitas Christi, 452, 1.

Columbae vecordi assularunt Israelite, XIV, 208, 2. Columba vocatur exercitus Chaldaeorum, qui columbam gestabant in vexillis, XII, 199, 1. Columbarum venditores mystici qui sint, XV, 465, 1.

Columba celestibus apparitionibus quam varie servierit, VII, 579, 2 et seq. Coronam imponit S. Mariana martyri, ibid. In columba specie Spiritus sanctus in Christum descendit, et cur XII, 199, 4, 2. Columba in Christi baptismio apparet an vera fuerit, XV, 111, 2. Fuit index et symbolem Spiritus sancti, ibid. Columbae proprietates, ibid., et seq. Autoritatem episcopos doctores, 222, 4.

COLUMBA. (Vide CAPILLI).

COMMESSATIO (Vide CAVUS).

COMETÆ. Cometæ sunt quasi gladii minitantes terræ, XII, 653, 2 (juxta opiniones Cornelii tempore viventes). Variarum cometarum diverso tempore apparentium exempla, ibid., 2 et seq. Cometæ dum in Libra apparent, denotant rebellionem populi, XX, 74, 4. Cometæ ultimus in quo celo apparuerit, XX, 483, 1.

COLUMNANUS (S.). S. Columbanus sanctitas per solem ante ortum est declarata, II, 333, 2; X, 390, 2. Regum Theodoricensium impium est generose aversatus, X, 207, 1; XI, 687, 2; XVII, 373, 1.

COLUMNA. Columna nubis fuit dux via Hebreis in deserto, I, 451, 2 et seq.; X, 549, 2. Novem ejus proprietates, I, 551, 2 et seq. An casta ab astro protexerit, 553, 1. Quomodo hoc faciebat, ibid., 2. Qualis figura erit, ibid. Etsi solita esset precedere Hebreos, postposita se eis dum Aegypti eos insequebantur, 558, 2. Illuminabat Hebreos et obnubilabat Aegyptios, 553, 3. Fuit sol boni hospiti, VIII, 621, 1. Qualis fuerit, II, 231, 1. Eam dirigebat angelus, I, 351, 2; II, 231, 2. Fuit similes subi, ab ea tamen differebat in rebus octo, II, 231, 2. Fuit cadens de die nubes, de nocte ignis, ibid. Non erat ignis ejus aliud quam lux, 232, 1. Quando in itinere quiesceret, 233, 1. Quando desideri, ibid., III, 18, 4.

Quæ de columna nobis Scriptura habet adaptantur Christo, Spiritui sancto, et sanctis, I, 552, 1; II, 232, 1. Tropologice fortis et illustres sanctos significat, 232, 1, 2. Quid hoc tropologie significat, quod illuminabat Hebreos, et obnubilabat Aegyptios, I, 559, 1. Quid hæc columnæ significat, XI, 448, 2. Figura fuit stellæ Magos ad Christum ducentis, XV, 76, 1 et seq.

Columnæ templi Salomonis quoque essent, V, 245, 2. Columnarum templi quo fuit mensura, I, 391, 2. Qualis altitudinis fuerint, 335, 1, 2. Quod ea haberent malogranata, ibid. Columnæ duæ erant in portico, III, 387, 2. Eorum nomina Boalis et Jachin quid significant, 586, 1; 587, 2; XII, 791, 2. Quid occasione ante templum Salomonis erecta, XII, 76, 1. Quid significant litteraliter, allegoricæ, tropologicæ, XIX, 218, 2 et seq. His comparantur SS. Petrus et Paulus, XVIII, 17, 2.

Cur columnæ fuit Christus alligatus ut flagel-

laretur, XV, 606, 1. Ea describitur, ibid., 2. Ubique quas sit, XI, 597, 2.

Columnæ octo sunt dotis, quæ in eis laudantur et spectantur, II, 232, 2; XXI, 76, 3. Columnæ marmoreæ habent tempa Romanae, V, 244, 2. Columnæ Rhegiensis qui miraculo celebri reddita, XVII, 441, 2. Columnæ Trajanæ et Antonini adhuc Romæ superant, XVIII, 17, 2. Columnæ eriguntur et trophya victoriae, XXI, 76, 2.

Columnæ aureæ denotat Beatam Virginem, VIII, 14, 2. Item viros apostolicos, 15, 2. Et omnem bonum mulierem, ibid., 1. Quæ sint septem columnæ Ecclesiæ, V, 246, 2 et seq. Columnæ septem domus sapientiae quæ mystice, 247, 1, 2 et seq. Columnæ Ecclesiæ sunt cardinales, VIII, 14, 2. Item doctores, ibid. Columnæ ut regnes est bona uxori vero, X, 243, 1. Columnæ celi quæ contremiscant, Job, 525, 1. Columnæ terræ quænam, Job, 222, 4.

COMA (Vide CAPILLI).

COMMENSATIO (Vide CAVUS).

COMETÆ. Cometæ sunt quasi gladii minitantes terræ, XII, 653, 2 (juxta opiniones Cornelii tempore viventes). Variarum cometarum diverso tempore apparentium exempla, ibid., 2 et seq. Cometæ dum in Libra apparent, denotant rebellionem populi, XX, 74, 4. Cometæ ultimus in quo celo apparuerit, XX, 483, 1.

COMMEMORATIO. Commemoratio sanctorum asseritur, XVIII, 211, 1; XIX, 516, 2. Maxime jam mortorum, XIX, 516, 2. Eaque tam privata a quoque fidelis, quam publica a tota Ecclesia, ibid.

COMMISSARIO. Commissariatio naturalis homini a naturæ est instata, at supernaturali supernaturaliter ei inseritur, VI, 33, 2. Commissariatio post calamitatem opportuna, Job, 791, 2. Levat misero miseriam, IV, 284, 2. Commissariatio Christi oblationis Martæ et Marie, XVI, 492, 1 et seq. Commissariatio affectus potissimum et passionis Domini eliciendis, XIV, 514, 2; 512, 1, 2. Commissariatio Romanorum quæ esset in hostes victos, XII, 685, 1 (Vide COMPASSIO).

COMMODARE, COMMODATUM. Commodare et mutare qui differant, XVI, 461, 1. De commodato quid legi Mosis fuerit statutum, I, 616, 2.

COMMODUS IMPERATOR. Commodus imperator in Christianos satis fuit misis, XI, 43, 2. Ejus statutus erat in coma auri scroba responsa, XII, 413, 2.

COMMUNIA. Communia a natura data jure naturæ sunt omnium et singulorum, XII, 422, 1. Communia non sunt usibus privatis depositanda, V, 538, 1, 2.

COMMUNE. Commune Hebreis idem quod immundus, XV, 352, 1; XVIII, 232, 2; XIX, 462, 1, 2. Hinc commune facere idem est quod profanare, ibid. Communis dicuntur a Judeis cibis immundis, XVII, 235, 2. Commune Hebreis dicuntur, quod sanctitatem amiserit, XI, 569, 2; 570, 1.

COMMUNIO RERUM. Communio rerum quanta bona afferat, XVII, 106, 2; 107, 1. Fuit ea in primis Christianis et nunc est in Religionibus, V, 40, 1; XVII, 137, 2. Communis vita in cetero secunda est, X, 144, 2. Communis vita in religioso probatur, XXI, 400, 1, 2. In communitate cur aliquis oīia seminat, IX, 183, 2. Communis tota ob unius peccatum punitur, VII, 349, 1.

COMMUNIO SANCTORUM. Communio sanctorum que dicatur, XX, 520, 2. Ea cur sit in Ecclesia, 126, 1.

COMMUNIO SACRA, COMMUNICANS. 1° Communicans edit Christum, et editur a Christo, VI, 477, 2; Quando sederis ut comedas cum principe, diligenter attende que apposita sunt ante faciem tuam. Communicare omnes missam audientes debent, XVIII, 358, 2.

2° Modus oīia communicandi. Ejus ritus antiquus, communicantiū sita tota die jejunabant, XVIII, 369, 2: Cum convenientia ad manducandum, incitem expectate. Olim Eucharistiam non ore sed manibus excipiabant, ideoque eas abliebant, XIX, 201, 2: Volo ergo viros ore ... levantes puras manus sine ira et disceptatione. Cur oīia martyres sub specie vini communicarent, XVIII, 370, 2. Quare oīia daretur infantibus post baptismum, 346, 2.

3° Quomodo communicandum sit. Communicandi praxis, X, 217, 2: Non apparebit in conspectu Dei vacuos. Communicantes maxime linguam suam custodiat, XVIII, 369, 1. Luxum seculi reprehendit communicatori, XIX, 329, 1, 2: Excecas igitur ad eum, extra castra impropter eius portantes. Communicantur a peccato omni, quantum potest, per confessionem sepiet, XVI, 405, 2: Qui manduant meum carnem, et bibit meum sanguinem, habet vitam eternam. Omnen similitudem prius deponat, XV, 163, 1: Relinque manus tuum ante altare et vade prius reconciliari fratri tuo. Communianc meditetur quo bone et deno donatus sit, XIV, 469, 1, 2. Post communionem mens intro recollenda, VI, 178, 1. Post communionem fides oīia sacra cantabat cantica, et subinde arcana mysteria erubebant, XIV, 471, 2. Quo affectu communicandum sit, XVIII, 367, 2: Quotiescumque manducabis panem hunc, et calicem bibetis, morsum Domini annuntiabit. Communicantes quia se cogitatione pascere debeant, XV, 561, 2. Communianum pia orationes et suspiria sunt tropologicum thymama, XIV, 562, 2.

4° Communione digna fructus. Communio Eucharistia effectus, XVIII, 345, 2: Cetera benedictiones cui benedicimus, nonne communio sanguinis Christi est? XXX, 519, 1: Optimum est enim gratia statim cor, non scis, quoniam pro fuerunt ambulantibus in eis. Communicans digna fit templum et domus sapientiae, V, 248, 2: Sapientia adiuvat sibi dominum. Per eam Deus quotidie nobiscum habitat, XVIII, 462, 2: Inha-

bilabo in illis, et inambulabo inter eos. In communicantibus digno maxime fructum suum operatus Eucharistia, XXI, 46, 2: Vincenti dabo edere de ligno vite. Communicantes assidue et digne sunt casti, IX, 656, 2: Qui edunt me, adhuc esurient. Frequens communio est causa et signum praeditationis, XIV, 470, 1: Quidam bonum ejus est, et qui pulchrum ejus, nisi frumentum electorum?

5° Communio indigne effectus. Communicantes indigne suggestant, X, 367, 2: Qui cumque manducaverit panem hunc, vel bibet calicem Domini indigne, reus erit corporis et sanguinis Domini. Quam poram incurvant, XVIII, 369, 1: Ideo inter vos multi infirmi, et dormient multi. Communio indigne avertit mortem, XVI, 409, 1: Vide ut complementum necessarium hujus articuli, EUCARISTIA.

COMPARATIO. In comparationibus sita erat eleganter prisca avi, X, 359, 1. Comparatio frequens occurrit in Salomonis Proverbiis, V, 17, 1. In ea situs est lepos proverbi, 18, 1. A diversis rebus ea petitur, ibid., 2. Comparatio dilecti cum cyro et vineis Engaddi explicatur, VII, 93, 1. Venientium et mortuorum cum non natis, 164, 1. Corarum cum sermonibus milibus, 197, 1. Item cum insomnis, 198, 1. Comparatio cupiditatis hominis cum opum vilitate, 210, 2. Sapientia cum ferro labore exacuto, 343, 1. Detractoris cum serpente, 345, 1, 2. Avari cum abortivo, 225, 1. Virtus cum unguentis pretiosis, 238, 1. Iesus stultorum cum flamma spinarum, 246, 2. Temporis cum umbra, 237, 1. Mortis cum vento, 291, 2 et seq. Muscarum cum profitoribus, 231, 1. Comparationem duorū exprimit Hebrei per affirmationem majoris et ne-gationem minoris, XV, 27, 2.

COMPASSUS. Compationem afficit, XII, 420, 1, 2. Compassus infirmatum signum est perfectionis Christiana, XVIII, 574, 1: Alter alterius onera portate, et sic adimpleritis legem Christi. Ejus motivum, XIX, 514, 2: Memendite vinclorum tanquam simul vincit, et laborantium; tanquam et ipsi in corpore morantes. Compassus fiducia quanta esse debeat, XX, 322, 1: Omnes unanimae, compatientes, fraternaliter amatores. Compassus levat dolorem afficit, IX, 255, 1: Non desit plorantibus in consolatione, et cum lugentibus amula (Vide COMMISSARIO, AMOR PROXIMI).

COMPEDRS. Compedes symbolica sapientiae, XI, 211, 1, 2. Sunt hec insignia libertatis, 212, 1, 2. Compedes aureas gestant aulici et amantes, V, 497, 1.

COMPENDIA. Compendia facere magni laboris est et induxit, IV, 507, 2. Compendiatoris historie cum pictore fabricam constructam pingente comparatio, ibid.

COMPLEXIO. Complexionem suam trahunt prelique a parentibus, VI, 439, 1. Complexio bona et firma quantum vite conducit, 34, 2. Complexio nem animi odicant vultus, nasus, oculi, frons, IX,

1° An complexiones quatuor hominis per drini convocavit mane Caiphas ad Christum damnandum: qui ei interfuerint, XV, 595, 2 et seq. Erravit hoc, in facto et fide, 596, 1.

2° COMPUNCTIO. *t^o Compunctionis natura et proprieates.* Compunctionis spiritus quis sit, iuxta Paulum, in Epist. ad Rom., XVIII, 189, 1, 2: Dedit illis Ieus spiritum compunctionis. Compunctione Iudeorum est eorum execratio et perlinicia in sua perfidia, quae ipsis penetravit, ibid. Compunctione de peccato est summus Dei amor, IX, 547, 1: Quam bonum est corruptum manifestare penitentiam! Procedit ex amore Dei, V, 414, 1. Ejus materis multiplex, 415, 1. Ejus stimulus triplex, XVII, 348, 2. Compunctionis descriptor est Jeremias, 347, 1: Ideo inter vos multi infirmi, et dormient multi. Communio indigne avertit mortem, XVI, 409, 1: Vide ut complementum necessarium hujus articuli, EUCARISTIA.

3° Compunctionis motiva quatuor. Job, 616, 2: Tunc apertil aures vtrorum, ut avertat hominem ab his quae facit. Ejus utilitas, 193, 1. Ejus elogium, XII, 347, 1. Compunctione de nocte exercenda, XVII, 348, 2. Compunctionis descriptor est Jeremias, 347, 1: Per myrram denotatur, IX, 638, 1: Quasi myrra electi dedi suavitatem odoris. Item per nebula, X, 402, 2: Propreter aperi sunt thesauri, et evolaverunt nebula sieut aves.

4° Compunctionis effectus. Quae sint ejus filii,

XII, 347, 1, 2. Illuminit, patiens, amor Dei, amor proximi, avocatio a terra, omnique concupiscentia terrena, ibid. Compunctione inducit penitentiam, Job, 787, 1: Idcirco me reprehendo, et ago penitentiam in favilla et cinere. Per compunctionem Deo appropinquamus, XX, 182, 2 et seq.: Appropinquale Deo et appropinquabit nobis. Per compunctionem inventur Deus amissus, XVI, 83, 1: Ecce pater tuus, et ego dolentes querelamus te. Compunctione Deum cogit ad miserandum, 210, 2: Cum autem adhuc longe esset, videt cum pater ipsius, et misericordia motus est. Ipsa sancta est, animaque Deo conciliat, V, 413, 2. Sanper in se mirum et colestे continent gaudium, V, 413, 2: Cor quod novit anarititudinem animas sue, in gaudio ejus non miscebatur extraneus; XVI, 145, 2: Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Certam afferit spem beatitudinis, et gaudi colestē quasi praegustus, V, 414, 2. Recreat Deum, angelos quasi omnes, ibid.

5° Compunctionis enim la. Compunctionis comoda et exempla, II, 186, 1 et seq. Per compunctionem et lacrymas a Deo exaudiit, IV, 278, 1: Tunc Tobias ingenuit, et caput orare cum lacrymis. Qui sancti in compunctione excellerunt, XII, 347, 2; 348, 1 (Vide CONTRITIO, POENTENTIALIS).

COMPUTARE, COMPUTUS. Computus annorum graecorum dupliciter fit, IV, 548, 1. Computus dierum qualis esset apud Romanos, XV, 312, 2. Computare annos vite in dextera et sinistra solēbōt vobes, V, 87, 2.

CONCEPTIO. (Vide JESUS CHRISTUS, MARIA).

CONCILII SANEDRINI. Concilium Sanedrini unde ortum habuerit, II, 245, 1. Concilium Sane-

drini convocavit mane Caiphas ad Christum damnandum: qui ei interfuerint, XV, 595, 2 et seq. Erravit hoc, in facto et fide, 596, 1.

CONCILIA ECCLESIE CATHOLICE. Concilii generalibus secesserunt Pontifices Romani vel per se, vel per legatos, XVIII, 327, 1; XIX, 160, 1. Ilorum decreta non sunt anathema, XVIII, 319, 2 et seq. Concilia ecumenica totam Ecclesiam representantia errare non possunt, XV, 596, 1. Ea, uti et provincialia, a Spiritu sancto diriguntur, 412, 1. Codicem Evangeliorum in sui modo statuant, 2, 2.

Concilia quatuor Hierosolyma an Apostoli celebrant, XVII, 381, 1. Concilium Hierosolymitanum a quibus celebratum, 299, 2. Et quo anno, XVII, 4, 1; XVIII, 526, 1, 2. Idque causa questionis motu a Cerinthio de servandis legalibus una cum Christianismo, XVIII, 19.

Concilia genera quinque priora quando celebraunt, XVII, 300, 1. Concilium Romanum sub Vigilio papa Damnavit errores Theodori Mopsuestiani, uti et Concilium Constantinopolitanum II generale, XIII, 224, 1. Concilium Milevitum probatum fuit ab Innocentio I, XVIII, 97, 2. Concilium Basileense, Ignatius IV deponens peccavit, XV, 410, 1. Concilium Tridentinum quid sanciat de clericorum pensionibus, XII, 742, 1. B. concilio episcoporum clamos et contentiosi ejicendi, VI, 484, 2.

CONCIO, CONCIONATOR, — PRÆDICATOR. L. CONCIONATORUM DIGNITAS, ET PRÆDICATORI MUNERIS EXCELLENTIA. *4° Concionatorum dignitas ex parte Dei mittentis.* XVIII, 289, 1: Dei enim sumus adiutores. Completum opus coepit a Christo, XIX, 81, 1: Oujus factus sum ego minister secundum dispensationem quae data est mihi, ut impleam verbum Dei. Sant quasi sigillum Dei, XIV, 358, 2: Ponam te quasi signaculum. Sunt gladii Christi, XXI, 34, 2: Et de ore ejus gladius utraque parte acutus exhibet. Praedicatores non debent mitti a magistris civili, sed a Deo immediate, vel mediate, XVIII, 480, 1: Quomodo vero predicabunt nisi militantur? Praedicatione non est laicorum munus, 238, 2: Audaciei scripti ad eos, ... propter gratiam quae data est mihi. Est praedicator mystice Christi mater, XV, 316, 2: Quicunque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in celis est, ipse meus frater et soror et mater est. Praedicatorum sunt angelii, I, 287, 2: Videtur in somnis scalam sicutum super terram, et caenum illius tangens calum, angelos quoque Dei ascendentis et descendentes per eam; XIV, 328, 4: Et dixit Aggeus nudius Domini de nuntiis Domini. Praedicatorum cur dicantur coeli, Job, 697, 4; Psalm, I, 104, 1, 2: Caeli enarrant gloriam Dei. Sunt velut stellae, XXI, 34, 2: Et habeat in dextera sua stellas septem, 413, 1: Ego sum... stella splendida et matutina. Praedicator est mystica liturgia, XIX, 30, 1.

2° Concionatorum dignitas ex fine ipsius pra-

dictionis. Concionari verbum Dei quam sit praestans et meritorum, II, 456, 2. Predicatores sunt velut ancillae Dei, et ad Dei cultum et Ecclesiam omnes vocant, V, 254, 1, 2: *Misi ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad mania civitatis.* Predicatores maxilla ecclesia, III, 207, 1. Predicatores doctrinae vere et salutiferae testes Dei sunt veraces, V, 430, 2: *Liberat animas testis fidei.* Sunt velut prophetae, XVIII, 394, 2: *Propheeta (in signum sunt) non infidelibus, sed fidelibus.* Sunt animae medici, X, 269, 1: *Honora medicum propter necessitatem.* Predicatores cur dicantur nubes, XI, 704, 2; 705, 1: *Qui sunt isti qui in nubes volant?* Noyem analogie predicatorum cum nubibus, XII, 574, 2: *Repleta est domus nube;* Job, 692, 1, 2: *Si voluerit extenderet nubes quasi tentorium suum.* Sunt mysticae nives, venti, fulgura, XIV, 47, 2: *Petite a Domino pluviam in tempore serulino,* et *Domini faciet nives,* et *pluviam imbris dabit eis;* Job, 793, 4: *Si voluerit... fulgurare lumine suo, desuper cordines quoque maris operiet;* 696, 2: *Tonabit in voce sua mirabiliter qui facit magna et inscrutabilia.* Sunt velut sculptores qui ad conditoris qui imaginem animam humanae reforment, X, 290, 2: *Cor suum dabit in similitudinem picturæ.* Item figili, 294, 4: *In brachio suo formabit lumen, et ante pedes suos curvabit virtutem suam, cor suum dabit ut consummet lumen.* Item fabri ferrari, 192, 1: *Cor suum dabit (faber) in consummationem operum, et vigilia sua ornabit in perfectionem.* Concionatores sunt velut sagittatores, VII, 318, 2: *Sagitta eius quasi viri fortis interfectoris.*

II. CONCIONATORUM OFFICIA ET MUNERA. — *Quales esse debent in generali.* Juxta S. Basilium, debent esse tanquam Apostoli, tanquam praecones cœli, tanquam regula pistatis, tanquam oculi in corpore, XX, 361, 2: *Si quis loquatur, tanquam sermones Dei.* Debent esse tanquam pastores, medici, parentes et matritores. Dei adjutores, plantatores palmarum Dei, edificatores templi Dei, 378, 4: *Pascite qui in vobis est gregem Dei.*

Quae conditiones in concionatore requirantur.

* *Vita exemplaris.* Non sola voce, sed opere prædaret, IV, 35, 4; XIV, 318, 1: *Factum est verbum Domini in manu Aggei.* Opere suo doctrinam astrual, VI, 37, 4; 457, 2; IX, 470, 1: *Noli citatus esse in lingua tua;* et *fructus et remissas in operibus tuis.* Mysticæ voces de quibus in Apocalypsi, sunt conciones, fulgura, miracula et vitæ exempla, XXI, 101, 1: *Et de throno procedebant fulgura, et voces, et tonitrus.* Bone vivat opertus, VI, 302, 2: *Quomodo pulchras frustra habet claudas tibias, sic indecent est in ore stultorum parabola.* Magis vita doceat quam verbo, XV, 218, 1: *Erat enim docens, sicut potestatibus habens.* Si est male vita, est velut stultus habens parabolam in ore, VI, 309, 2: *Quomodo si spina nascatur in manu teudenti, sic parabola in ore stultorum.* Si potens

in opere et sermoni, XVI, 277, 1: *Fuit (Jesus) potens in opere et sermoni, coram Deo et omni populo.* Sit sicut cithareodus omnium virtutum consonantia excellens, XXI, 129, 1. Bene docens et nihil præstans similis est cupresso bene frondosa, sed infrigore, XIII, 473, 2: *Ex me fructus tuus inventus est.* Predicatores habeat bonam virtutum famam, XVIII, 429, 4: *Christi bonus odor sumus.* Debont cum Christo virtutum condescendere montem, XI, 496, 4: *Super montem excelsum, ascende tu qui evangelizas Sion.* Pries ardeat charitate et zelo quam alii predicent, XVI, 383, 2: *Ille erat iuxerna ardens et lucens.* Ut Seraphim ardore debet charitable, XI, 169, 1: *Seraphim stabant super illud.* Austeritatem vita sibi auctoritatem parent, XVI, 51, 2: *Et erat in desertis usque in diem ostensionis ad Iesum.* Prædicationem dum insisteret, altera manus gladius mortificationis tenendus cur, IV, 239, 1: *Adiscantum in muro, . . una manu faciebat opus, et altera tenebat gladium.* Attamen vesti est predicatorum minus sanctos saepe plures convertere, quam qui sanctiores sunt, XXI, 72, 2: *Ecco dedi coram te ostium apertum quod nemo potest claudere, quia modicam habet virtutem.*

* *Scientia.* Concionatores pleni essent debent scientia, tam practica quam contemplativa, XXI, 108, 2: *Intus plena sunt oculi, ante et retro.* Prædicator verbum Dei ruminet assidua meditatione ut illud eruet, XII, 524, 1, 2: *Venter tuus comedet, et viscera tua complebuntur volumine isto.* Legat S. Paulus et S. Chrysostomum, XVIII, 10, 1. Concionatores multi abutuntur Scriptura sacra, XIII, 224, 2. Sit concha, non canulis, XX, 4: *Sit autem omnis homo velos ad audiendum, tardiis autem ad loquendum.* Concionatores mystice sunt phialæ doctrina exuberantes, I, 649, 2. Sunt et Cherubim pleni coelesti scientia, XII, 507, 2. Bohus representantur, qui sunt dicti bovis et prædictoriis, V, 403, 1, 2. Debet doctrinam recte secare, dividere, secertere, XIX, 287, 2: *Solicite autem cum ea ipsum probabilem exhibere Deo... recte tractantem verbum veritatis.*

* *Oratio.* Sine Dei gratia frustra est omnis prædicatio, Job, 287, 1: *Si destruerit, nemo est qui aliabit; si inclusurum hominem, nemo est qui apportet.* Sine spiritu et grata prædicando, concionator prædicare nequit, XII, 15, 2: *Prinsquam te formarem, novi te, et antequam exires de rubra, in utero sanctificaberit te.* A Deo prædicatores informantur ad loquendum, IX, 439, 1, 2: *In medio Ecclesiæ aperiet os ejus.* Igitur ante concionationem prædictores, XV, 269, 1; XVII, 163, 2: *Nos vero orationi et ministerio verbi instant erimus.* Student orationi, XVI, 590, 1: *Hoc oculus est Jesus, et sublevatis oculis in celum dixit: Pater, venit hora.* Quare prædicatores orare oportent, XV, 344, 1: *Et dimissa turba, ascendit solus in monte orare.* Docturi alios prius in secreto recitent orationi, et in ea spiritum haurient quem de-

audiotores effundant, XV, 912: *Venit Iesus Baptista prædicans in deserto,* 116, 2. Quæ in oratione a Deo privatis hauserunt, magno spiritu in populum effundent, XV, 319, 2: *Ecce exil qui seminat, seminare.* Quid ante concionem a Deo flagitare debent, IV, 397, 2: *Tribue sermonem compositionem in ore meo in prospectu teoris, Oret Deum ut lingua dicentis dirigat,* V, 432, 1: *Domini (est) gubernare linguam.* Pro motione interior Deum sedulo preverat, XVIII, 268, 2: *Ego plantavi, Apollo rigaverit; sed Iesus incrementum dedi,* 394, 2: *Si autem omnes prophetent, intrel autem quis infidelis.... occulta cordis ejus manifesta fuisti.* Concionatio fructus oratione impetrandus, 261, 4: *Sermo meus et prædictio mea non in persuasione humana sapientia verbis.* Sepe necessaria acris malo incipatio, XI, 260, 4: *Percutiet terram virga oris sui,* XVII, 178, 2: *Dura service et incircumcis cordibus.* Sint tuba, non tuba; carpant, non adulterant, XI, 675, 1: *Clama, quasi tuba exalta vocem tuam.* Constante pergant exemplo Aggei in arguenda vitiis, nec cessant donec audiencent animos permeuant ad illa extirpandum, XIV, 329, 2. Predicatores sit audax, fortis et constans, liber, qui nec pudore vincatur, nec metu taceat, aut palescat, XII, 523, 4: *Ut adamant et ut silente dedi faciem tuam.* Predicatores sit velut columna sustinens infirmos, et murus areus, 21, 1: *Dedi te hodie in civitatem munitionem, et in columnam ferream, et in murum areum.* Dicte et amores corripiat peccantes, V, 506, 1: *Qui dulcis eloquio, majora percepit.* Ferant infirmates auditorum surorum, XVII, 373, 2: *Omnia ostendi vobis, quoniam opertel suscipere infirmos.*

* *In vividi novissimum representationibus.* Concio viva est qua novissima vive representatio, XII, 455, 4: *Egredere ad eallen filii Ennon.... et prædicabat ibi verba qua ego loquor ad te.* Novissimum terrores auditoribus inquietant, XIV, 51, 1: *Adiuu quadraginta dies, et Ninive subvertetur.* Peccatores a somno vitorum excent, XVIII, 654, 2: *Surge, qui dormis, et exurge a mortuis.* Quomodo patethicæ Creatorem contra peccatores invocare debent, XI, 104, 2: *Audite, o cieli, et aueribus percipe, terra, quoniam Dominus locutus est.* Plus efficient terrendo quam blandiendo, XVII, 338, 1: *Annumlati hominibus ut omnes ubique pententiam agant, eo quod statui diem in quo judicaturus est orbem in equitate.* Concionatores efficaces sunt malie peccatorum, VI, 41, 2: *Parata sunt derisoribus iudicia, et malie percutientibus stultorum corporibus.* Conciones molles sunt causa hæreses, XI, 414, 2: *Loquimini nobis placentia videte nobis errores.* Prædicatio evangelica est vox tonitrii, Job, 722, 1: *Quis dedit vehementissime imbris cursum, et viam manitus tonitus?* Concionatores sunt velut nubes onanies, XII, 93, 4: *Ad vocem suam... fulgura in pluviam facit;* XV, 643, 2: *Erat autem asperus ejus sicut fulgor.*

* *Dicendi pertita, que eluet.* * *In deligenda concionatione materia.* Seria et utilia doceat concionator, XVII, 356, 1. Loquatur vera et sancta, XX, 360, 2: *Si quis loquatur, quasi sermones Dei.* Si sincerus, 85, 2. Et fugienda levitas, XVIII, 423, 2: *Sermo noster qui fuit apud nos, non es in illo, est et non.* Ejus munus est, jam fugar vitiorum, jam celestes proponere coronas 100, 1. Sua lingua vitam gratias et glorias audi-